

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

Appendix De Miraculis S. Birgittæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72229)

A. ANONYMO.

APPENDIX

DE MIRACULIS S. BIRGITTE.

PARS I.

Auctore Anonymo,

*Miracula octo in Suecia
patrata.*Opem suam
inploranti-
bus

Duo viri tamquam pirate injuste in Aro-
sia a captivati, catenis et vinculis per men-
sem crudeliter tenebantur. Qui, cum vovissent,
se reliquias et monasterium sanctæ Birgittæ in
Watzstenis visitaturos, si ipsos juvare dignaretur,
B statim ad nudæ manus tactum sine quocumque
instrumento alio extrinseco ab eis totaliter omni-
um vincula deciderunt. Cumque timore custo-
dum carcerem observantium non auderent egres-
sum per ostium attentare, terram manibus velut
cinerem effodientes, sub carcere secum trahentes
vincula ferrea, in medio custodum, Deo se pro-
tegente, in plateam securius conscenderunt, vo-
tum suum emissum, effectui mancipando. Qui-
dam de Gothlandia *b* circa festum Nativitatis
Domini naufragantes, in quemdam maris scopu-
lum navi conquassata delati sunt, ubi per unam
septimanam famem, et frigus patientes, sortem
miserunt, quis eorum, ut aliis esca fieret, nece-
retur. Per sortem vero deprehensus cum lacry-
mis S. Birgittæ subsidium precabatur, ad visi-
tandum suum monasterium in Watzstenis se
adstringens; moxque miraculose grande frustum
carnis in littore invenerunt, quo devorato, tran-
quillitateque suborta, cum parva cymba per lon-
ga maris devia ad frequentiam hominum perve-
nerunt. Ille vero, quem sors occidendum mon-
straverat, in via implendi voti sui captivatus,
C ferroque et cippo duriter afflictus, iterato sanctæ
Birgittæ auxilium invocavit, moxque cunctis ultro
ab eo cadentibus vinculis, iter inceptum conti-
nuare cepit: cui, cum in via numerosi lupi ter-
rorem incuterent, vibrata catena, qua ligatus fue-
rat, singuli diffugerunt.

cariis modis
subvenit:

2 Decem viri circa festum Omnium Sancto-
rum nocturno tempore in mari velificantes in
quoddam promontorium impeerunt, ubi navi
onusta ima petente, ipsi quantocius promontor-
ium subreptantes, per novem dies continue abs-
que cibo et potu frigescentes inibi jacuerunt.
Tandem voventes se visitare reliquias sanctæ
Birgittæ in Watzstenis, nona die per quosdam
insulares ad securitatem deducti sunt. Quatuor
viri de Hollandia *c* circa festum Nativitatis Do-
mini versus Alemanniam navigaturi a piratis
tenti sunt. Et, intromissis ad eos quatuor ne-
quam de navi piratarum, coeperunt eos tyran-
nice molestare; villani autem illi vim vi repel-
lere coeperunt, et, gratia Dei prævalentes, omnes
illos quatuor piratas a se in mare eiecerunt. Quod
cæteri pirate videntes ad eos venire festinabant:
villani itaque, eo quod nisi octo ulnarum spa-

tio, vel quasi, ab eis distabant, humano ingenio **D**
destituti, votum peregrinationis ad reliquias san-
ctæ Birgittæ in Watzstenis, ut evaderent, emi-
serunt. Mira res! Subito navis piratarum immo-
bilis quasi fixa undis adhæsit, donec illi pro-
spero navigio ab eorum aspectibus avulsi sunt.
In regno Suetiæ in diocesi Stengen. *d* paro-
chia Malma puer novem annorum cum sorore
sua sex annorum cum dimidio imperio parentum
boves ad pascua silvestria minabat. Ubi puella
præ nemorum densitate aberrante, puer solus
reversus est. Parentes igitur primo cum vicinis
suis, deinde cum tota parochia, tandem cum po-
pulo trium circumjacentium parochiarum perdi-
tam filiam per sex dies requirentes in vanum
laboraverunt: postea per tres dies quoddam *
fluvium, si forte, ex quo in terris non est inven-
ta, submersam reciperent, scrutabantur, sed la-
bore vacuo. Demum reliquias S. Birgittæ in
Watzstenis se, pro receptione filiae perditæ vo-
ventes cum offerentis visitare, nona die perditionis
ejus in ortu solis ante fores ipsam incolumem rece-
perunt. *quemdem*

E

at male de ea
loquuntur

3 In civitate Liptzig *e* quidam pictor ma-
gister, Henricus nomine, inter doctores de san-
ctitate B. Birgittæ, et ejus libris celestium re-
velationum multa loqui solebat præ amore, quo
ad ipsam afficiebatur. Tunc semel unus docto-
rum sibi cum indignatione inquit: Nisi de hac
nova hæresi, librisque illius vetulæ loqui desie-
ris, tradam te ignibus comburendum, quod et
facere proposuit, citarique eum fecit, ut se-
quenti die mane coram magistris compareret.
Pictor itaque dictus quemdam clericum, beatæ
Birgittæ devotum, Waltherum nomine, pro
saniori in hac re consilio requisivit: timebat
enim vitæ suæ. Qui ipsum confortans suasit, ut
erga Deum et sanctam Birgittam devotioni insi-
steret, nihil de ipsorum suffragio dubitando.
Ipseque sacerdos cum alio magistro Joanne Tor-
to ejusdem erga sanctam Birgittam devotionis
viro libenter vellet pro ipso Dominum deprecari,
quod et factum est. Mane autem facto, coram
collegio tremula mente comparuit, examen du-
rum sustinens, ut convictus tamquam hæreticus
puniretur. Sed precibus sanctæ Birgittæ, pro qua
certabat, spiritu sancto imbutus laicus ille sim-
plex, et sine litteris, magnalia Dei tam efficaci-
ter proponebat, ut adversarii sui spiritui, qui in
ipso loquebatur, resistere non valebant. Unde,
nec longe postea, Deus ultionum dominus hujus
disturbii excitatori vindictam retribuit principali.
Nam lectum suum sanus ingrediens, morbo ca-
duco nocte percussus interiit, tanto quoque fa-
tore, et horrore cadaver suum illico computruit,
ut nemo illi appropinquare audebat, et ad tactum
manuum carnes frustatim ab ossibus solveban-
tur. Tandem cloacarii appetiati miserum corpus
ejus in tumulum asportabant; affirmantes, quod,
si præcivissent tanti fetoris in ipso abundan-
tiam, etsi pretium eis duplicassent, ipsum mini-
me attractassent.

4 Aliquandiu post prædicta quidam doctor
de Ordine Fratrum Minorum iturus versus Stol-
pæ *f* ad amicos suos, prænominatum dominum
Waltherum in comitem acquisivit, qui, cum
de sancta Birgitta et ejus divinis revelationibus
in via magnifica loqueretur, doctor ille sanam
doctrinam non sustinens, Desine, inquit, loqui
de vetula illa, et suis frivolis superstitionibus, ac
nova hæresi. Cumque in Stolpæ intrassent post
usum

Dei vindi-
ctam sen-
tiant.

A usum balnei, et cum amicis suis jucundo celebrato convivio, ad lectum pergens, et in alto gradu consistens, divina percussione præcipitatus protinus expiravit. Quidam magnæ literaturæ de Ordine Prædicatorum contra revelationes sanctæ Birgittæ succensus * ita, ut manifeste diceret ipsos comburendos *, religionis ejus personas lulardos g, et beguttas h appellando: cui alius magister quidam secularis obtulit libros sanctæ Birgittæ Revelationum cælestium, ut eos legendo ad meliora mutaretur. Sed salubre consilium aspernanti, subjunxit: Timeo, quod Dominus Jesus se, et suam Sanctam in vos ultione divina vindicabit, eo quod tam pertinaciter hanc Sanctam impugnatis. Et cum hoc separati sunt, statimque manus Domini in ipsum sæviebat, tantaque lepra corpus suum magis ac magis infecit, ut nullus fratrum conventus illius secum comedere, bibere aut conversari audebat, seu aliquod servitium impendere, donec viam carnis transiit universæ, Deus sit ei propitijs. Quam periculosum est S. Birgittæ detrudere, aut revelationibus cælitus sibi factis ausu temerario contraire, patet ex supradictis, et x et xxi cap. sexto lib. Revel. quomodo divina justitia viriliter retribuit facientibus superbiam; a qua nos protegat Deus trinus et unus. Amen.

ANNOTATA.

a Ne sæpius eorumdem locorum situs sit repetendus, septem Sueciæ episcopatum notitias hic conjungo. Sunt autem hi: Upsaliensis, idemque archiepiscopalis in Uplandia, Linopiensis in Ostrogothia, Scarensis in Vestrogothia, Strenghesiensis in Sudermannia, Arosiensis in Westmannia, Vexionensis in Smalandia, et Aboënsis in Finlandia.

b Sueciæ parte, in Ostrogothiam et Vestrogothiam, seu Gothiam Orientalem et Occidentalem divisa.

c Lege: Hallandia, quæ est Gothiæ Orientalis pars.

d Vide lit. a hic.

e Lipsia, in Misnia, Saxonie Superioris provincia.

C f Pomeraniæ oppidum est ad fluvium homonymum.

g Hæreticorum genus fuit, seculo xiv in Germania Belgioque exortum.

h Item hæreticorum genus, in synodo Coloniensi anno 1306 et in concilio Viennensi anno 1311 capto, et a Joanne XXII rursus damnatum.

PARS II.

Miracula aliquot Bernardi, archiepiscopi Neapolitani, jussu a Jacobo Orlando collecta.

In nomine Domini. Amen. Anno a Nativitate Domini mcccclxxvi, regnante serenissima domina, domina nostra Joanna a, Dei gratia regina Jerusalem, et Siciliæ, ducatus Apuliæ, principatus Capuæ, Provincie, et Fortil. ac Pedemontis comitissa. Regnorum vero ipsius anno tertio, quarto

b Februarii amen c, die xx mensis Octob., xv Indicti. Neap. Nos Jacobus de Orlando de Neapoli per provincias Terræ Laboris, ac comitatus Molii, ac principatus Citra publicis reginali auctoritate notarius, et testes subscripti ad hoc specialiter vocati et rogati, præsentî scripto publico declaramus, notum facimus et testamur, quod veniens ad nostram præsentiam Carolus de Frisono de Neapoli ostendit et præsentavit nobis quasdam litteras reverendiss. in Christo patris domini Dei gratia archiepiscopi Neapolitani in carta de papiro scriptas, ejus magno archiepiscopali sigillo sigillatas, omni vitio et suspicione carentes, quas vidimus, legimus et inspeximus diligenter et erant per omnia continentes subsequencia.

6 Bernardus, Dei gratia archiepiscop. Neapolitanus, dilecto filio judici Carolo de Neapoli salutem in Domino Jesu Christo. Cum bona, quæ nobis Deus sui gratia elargitur, minime celare, immo propalare debeamus, alias merito de ingratitudine possemus reprehendi. Quapropter Magister noster Jesus Christus dicit de leprosis decem curatis, quod unus alienigena tantum ad regratiandum ad eum reversus fuerat, novem tamen ubi sunt? Et in Psal.: Venite, et audite et narrabo omnes, qui timetis Deum, quanta fecit animæ mee. Et angelus Raphaël dixit Tobię: Opera Dei revelare, et confiteri honorificum est. Et cum in istis temporibus ultimus hujus sæculi mali Dominus nobis licet indignis contulerit lucernam, et eam posuerit super candelabrum, videlicet beatam Birgittam de Suetia de gente regali exortam, quam illustravit innocentia multis virtutibus, et cui multa secreta revelavit; quæ vivens in civitate nostra Neapolitana, nonnulla salubria consilia nobis et populo Neapolitano contulit, et pro nobis Deum sæpius interpellavit, et ad ejus preces nonnulla mala cessaverunt. Et post ejus mortem, sicut in vita ad ejus preces Dominus noster in nostra civitate multa miracula fecit, quæ non debent silentio tradi, sed potius ad laudem Dei divulgari et publicari. Idcirco tibi, qui devotus eras ejusdem Domine in vita, tenore præsentium committimus, ut omnia et singula miracula, quæ dicta Domina tam in vita, quam post mortem a Domino nostro Jesu Christo fieri procuravit in nostra civitate, diligenter scribas, sic et taliter, quod mera veritas, quam reperire poteris, describatur, ut omnes et singuli videntes ejus mirifica opera ad laudem se conferant, et in eorum necessitatibus ad beatam Birgittam devotius recurrant. Datum Neapoli in nostro archiepiscopali palatio die xxv Augusti, xiiii Indict. Bernardus, Dei gratia archiepiscopus Neapolitanus, qui propria manu me subscribo et sigillo Pontificali sigillari feci.

7 Quarum quidem litterarum vigore et auctoritate præfatus Carolus nos requisivit, et rogavit attente nostrum super hoc officium implorando, ut una secum per civitatem Neapolitanam ad suprascriptas personas accedere deberemus, ad audiendum ab eis vivæ vocis oraculo miracula, quæ in eis Deus meritis beatæ Birgittæ operatus est. Nos vero requisitioni hujusmodi devote parentes, maxime quod negotium mirabile, et pium erat, et officium nostrum, quod est publicum, non possumus alicui denegare, subscriptis diebus mense Octobris et Novembris, una cum eo personaliter accessimus per dictam

A. JACOBO DE ORLANDO
b c

S. Birgittæ
miracula
veneranda
Neapoli
facta

E.

F.

colligi jussit,
quibus illa

Bernardus
ep. Neapo-
litanus

A. JACOBO DE
ORLANDO.

dictam civitatem Neapolitanam ad subscriptas personas, quas personaliter invenimus, quæ coram nobis interrogatæ fuerant, si Deus miracula aliqua meritis beatæ Birgittæ eis, seu alicui alteri operari dignatus est, qui responderunt vivæ vocis oraculo, prout infra particulariter continetur, videlicet dicto die xx dicto mense Octobris, domina Catharina, uxor domini Pauli de Morinis de Janua *d* habitatrix Neapoli interrogata dixit, et suo sacramento firmavit, quod quidam suus nepos, filius cujusdam filiæ suæ, fuit graviter infirmatus, ex qua siquidem infirmitate potius sperabatur de morte, quam de vita. Ipsaque audiens famam beatæ Birgittæ undique diffusam, votum fecit eidem, quod dignaretur suæ sanctitatis merito impetrare gratiam sanitatis ejusdem sui nepotis, quod statim veniret ad ecclesiam S. Mariæ de Carmelo, ubi imago sua depicta erat, et Missam dici faceret, et ibidem candelas offerret. Qui puer manē inventus est sanus sine ullo periculo personali, et dicta domina Catharina votum reddidit, quod promisit.

B
vario mor-
borum genere
laborantibus.

8 Deinde quidam alius puer annorum ii, filius cujusdam sui cognati, quem ipsa tenuit in domo sua, et diligebat ut filium, similiter graviter infirmatus est, ex qua infirmitate dubitabat dicta Catharina de morte ipsius, et fiduciam habens in Deo et in beatâ Birgitta, votum vovit eidem pro sanitate ipsius ire ad dictam ecclesiam, et Missam ibi dici facere ut supra. Qui puer subito inventus est sanus, et ipsa votum reddidit, sicut promisit. Thecla, uxor Odi Favi de Pisis *e*, habitatrix Neapoli interrogata dixit, et suo sacramento firmavit, quod noviter quidam suus filius dicti Odi fuerat graviter infirmatus, ex qua infirmitate potius dubitabat de morte, quam de vita, et ipsa audiens famam dictæ beatæ Birgittæ undique diffusam votum vovit eidem, quod dignaretur sua sanctitate gratiam impetrare sanitatis ejusdem filii sui, qui statim veniret ad dictam ecclesiam sanctæ Mariæ de Carmelo, ubi sua imago depicta erat, et Missam ibidem dici faceret, candelasque ibidem offerret. Qui puer statim inventus est sanus sine ullo periculo personali, et dicta Thecla votum reddidit, quod promisit. Eliana de Cibo, soror domini Villani Cibo de Janua, habitatrix

C
Neapoli, interrogata dixit, et suo sacramento firmavit, quod Luchinus frater ejus veniens cum quodam navigio de Damasco *f* per mare infirmatus est, et cum applicuisset Neapolim, infirmitas ipsa aggravavit eum: itaque dubitans soror de morte dicti sui fratris, dixit eidem fratri suo, quod deberet se vovere dictæ B. Birgittæ, quia fama sanctitatis suæ undique diffusa est. Qui sperans B. Birgittæ meritis consequi sanitatem, votum vovit eidem, quod depingi faceret suam figuram, ubi melius ei videbitur pro fama dictæ Domine. Qui postquam votum vovit, subito dixit eidem suæ sorori: Ego bene sentio, et auxilium recepi meritis B. Birgittæ, qui subito sanus factus detulit imaginem B. Birgittæ ad civitatem Januæ, ut eam ibi depingi faceret.

ut dolore
dentium,

9 Maria uxor Alphonsi Hispani habitatrix Neapoli dixit, et suo sacramento firmavit, quod, vivente dicta domina Birgitta, dum ipsa iret cum ea ad visitandum sepulchrum Domini nostri Jesu Christi *g*, petiit ab ea consilia pro quadam filia sua, quid agere deberet de ipsa, quæ dixit eidem

pluries, quod deberet eam monachare in ecclesia sanctæ Crucis, vel in monasterio sanctæ Claræ de Neapoli. Quæ rediens Neapolim dixit viro suo prædicto, ut prædictam eorum filiam monachare deberent. Quo renuente, ac etiam dicta filia nolente, retulit dicta Maria dictæ B. Birgittæ verba, et intentionem dictorum mariti et filiæ. Quæ respondit eidem: Tu nunquam dictam tuam filiam nuptam videbis, quod et factum est. Nam post paucos dies ab hujus mundi illecebris fuit erepta. Asseruit insuper, quod post mortem ipsius B. Birgittæ dictus vir ejus Alphonsus fuit graviter infirmus, quæ dolens de sui prædicti viri infirmitate vovit eidem B. Birgittæ pro sanitate dicti sui viri depingi faciendi imaginem ipsius in ecclesia sancti Eligii de Neapoli, qui subito sanus inventus est, dictaque Maria votum promissum adimplevit. Luchina, uxor Adoardi de Mari de Janua, habitatrix dictæ civitatis Neapolis interrogata dixit, et sacramento firmavit, quod noviter ipsa patiens intollerabilem dolorem dentium, ex quo dormire, et comedere bono modo non poterat; ipsaque audiens sanctitatis famam dictæ B. Birgittæ, habens devotionem ad eam, votum vovit eidem, quod dignaretur ob suam sanctitatem impetrare sanitatem, et cessationem doloris dentium dictorum, quod statim iret ad dictam ecclesiam sanctæ Mariæ de Carmelo, ubi Missam dici faceret pro sua reverentia, et honore, quæ dixit, quod statim, facto dicto voto, dolor prædictus cessavit, et sana inventa est, votumque reddidit, quod promisit.

10 Domina Heliana interrogata iterum dixit, *febr.* et suo sacramento firmavit, quod nuper existens in domo sua Rogerius Samignanus de Janua, graviter feblicitando infirmatus est, qui ad petitionem, et suasionem ipsius Helianæ votum vovit eidem B. Birgittæ, et statim a dicta infirmitate liberatus fuit. Palmerius mercator pauperum interrogatus dixit, et suo sacramento firmavit, quod ipse existens infirmus gravi infirmitate, de qua potius sperabatur de morte, quam de vita, uxor ejus dubitans de morte ipsius, habens maximam devotionem ad dictam B. Birgittam, quod tempore, quo ipsa B. Birgitta vivebat in mundo, cum ipsa frequentabat assidue, et post dormitionem ipsius majorem habuit in ea devotionem, votum vovit eidem de Missis dicendis, cereis fiendis, et lampadibus accendis in sancta Maria de Carmelo, ubi imago dictæ B. Birgittæ depicta erat, quod, si gratiam impetraret de sanitate eidem viro suo, votum redderet eidem: et subito dictus vir ejus, qui quasi laborabat in extremis, vidit per visionem dictam B. Birgittam ponentem se extensam super corpus suum, de qua visione nimium confortatus, excitatus, tamquam si dormivisset, et dixit: Ego sanus sum, quia B. Birgitta me sanavit; et sic fuit pro certo, quod statim sanus inventus fuit, et dicta ejus uxor votum reddidit, quod promisit.

11 Laurentius de Florentia *h* habitator Neapoli interrogatus dixit, et suo sacramento firmavit, quod, mortua dicta beata Birgitta, magnam habuit devotionem ad eam, quia pro certis negotiis sibi commissis accessit ad nundinas civitatis Salerni *i*, et moram trahendo ibidem, litteram unam recepit ab Angelo de Lacemniis de Benis mercatore Neapoli commorante inter alia

glandula
h

A alia continentem, quod frater suus graviter infirmaretur infirmitate illa, quæ dicitur Glandula, ex qua potius de morte, quam de vita sperabatur, et si desideraret ipsum vivum videre, antequam moriatur, statim veniat Neapolim, quod ita phreneticus ille erat. Qui inter se dixit: Me dolente, quo ibo? Ipse forsitan, antequam vadam, morietur. Nam infirmitas erat ad mortem: tamen confidens in bonitate Dei, et meritis beatæ Birgittæ, quæ vivebat adhuc, supplicavit divinæ bonitati, et rogavit mentaliter dictam beatam Birgittam cum devotione, et lacrymis, quod dignaretur succurrere, et sanitatem impetrare pro fratre suo prædicto; et subito dictus frater, qui a tempore, quo infirmatus fuerat, nondum dormierat, et phreneticus erat, vidit illa nocte visionem hanc, quod ipse existens in quodam loco, ubi aqua decurrebat non modica vidit beatam Birgittam a dextero latere dictæ aquæ morantem, quæ dixit eidem: Veni huc, et transeas ad me ab alio latere aquæ, ubi tu moraris. Qui respondit, Domina non possum, quia infirmus sum, et glandula, quam habeo in gamba *k*, me impedit, quæ dixit: Omnino *k* veni huc. Qui videbatur se ire illuc, ab alio latere dictæ aquæ ad ipsam Dominam transivit. Qui evigilans quasi à somno dixit, se esse sanum, quia ipsa Domina eum sanavit. Omnes vero expectantes finem ipsius, credentes ex ira se dixisse, quasi territi, reperientes esse sanum, subsequenter Deo, et B. Birgittæ laudes reddiderunt. Quod Laurentius asseruit hæc acta fuisse de mense Septembris, xiii Ind., xxi ejusd. mens. *l*.

l
excitate, pe-
dumque do-
lore,
* an. Avum?

12 Marinus de Alexandro de Neapoli aurifex interrogatus dixit, et suo sacramento firmavit, quod ipse habuit delavum * suum graviter infirmum infirmitate, quæ dicitur Glandula, seu inguinaria, qui fuit a medicis desperatus; et deinde habuit filium suum graviter infirmum quodam alia infirmitate, de qua potius sperabat mortem, quam vitam. Qui confidens in Domino, et meritis Beatæ Birgittæ, quod multam dum ipsa viveret in mundo, pro ea laboravit in eo, quod potuit, supplicavit eidem, quod dignaretur pro ipsis scilicet filio, et delavo sanitatis gratiam impetrare, quæ exaudiens supplicantis preces, amborum sanitatis gratiam impetravit. Candolus mercator, Neapoli commorans, interrogatus dixit, et suo sacramento firmavit: quod ipse subito habuit dolorem eximium in digito pedis, qui habens devotionem, et fidem ad beatam Birgittam, votum vovit eidem, quod dignaretur gratiam impetrare a Domino, quod dolor ille cesset, quia statim eam depingi faceret in quadam ecclesia Sancti Gregorii Majoris de Neapoli, qui statim sentit se sanatum. Thomassinus Specarius de Nittia *m*, habitator Neapoli, interrogatus dixit, se scire, quod quidam devotus beatæ Birgittæ quadam vice accessit ad visitandum sepulchrum Domini cum B. Birgitta, et cum secunda vice pergeret ad visitandum sacrum locum prædictum, essetque in itinere, subito per tres dies lumen oculorum amisit, qui plenus mœstitia votum vovit subito eidem beatæ Birgittæ dicens; Domina mea, in te est tota mea spes, supplico, ut mihi oculorum lumen restituas, et subito gratiam accepit, et lumen oculorum recuperavit.

* corporis

13 Joannes Provincialis, familiaris domini cancellarii regni Siciliæ, interrogatus dixit, et

suo sacramento firmavit, quod existens ipse in civitate Neapoli aliquibus diebus fuit infirmus, et habens devotionem ad beatam Birgittam, votum vovit eidem pro sanitate recuperanda dicens; quod ibo ad S. Mariam de Carmelo, ubi imago tua depicta est, et ibi Missam dici faciam pro tua reverentia, et honore: qui dixit, quod sanus subito est inventus, et votum reddidit, quod promisit. Domina Ceccha Bochaplana de Neapoli interrogata dixit, et suo sacramento firmavit, quod quædam soror sua graviter infirmata ad tantam delibitatem corporis devenit, quod dubitabatur de subitanea morte ipsius; quæ una cum matre sua rogavit, et supplicavit beatæ Birgittæ, ut dignaretur impetrare convalescentiam dictæ suæ sororis, ut Corpus Domini valeret recipere, ne sic sine Sacramento Eucharistiæ decederet: quibus precibus cum devotione factis, statim illa convaleuit, et sacrum Corpus Dominicum recepit, Marcus Clavictorius de Neapoli de Platea Salarie civitatis ejusdem interrogatus dixit, et suo sacramento firmavit, quod nuper quædam Lellena de Lando uxor sua fuit longa et gravi infirmitate corporali per spatium duorum annorum, et plus a Domino visitata; existens sic infirma accessit ad domum matris suæ, abstulit furtive eidem viro suo nonnulla bona mobilia; et detulit illa ad domum dictæ suæ matris. De quibus rebus ablati dictus Marcus vir ejus erat in magno dolore, nesciens modum capere dicta bona recuperandi: subito dicta uxor ejus existens quasi in ultimis loquelam perdidit, qua de causa dolor additus fuit dolori dicti sui viri. Ipse autem nesciens, quid ageret, divina gratia eum inspirante, recursum habuit ad refugium singulare: audiens famam dictæ B. Birgittæ, quæ undique effundebatur, statim vovit eidem B. Birgittæ, et dixit: Supplico tibi, Domina, quatenus digneris mihi, et uxori meæ gratiam facere, ut, antequam moriatur, habeat loquelam et notitiam bonam, et quod veniat ad domum meam cum rebus, quas mihi abstulit, quod nudus veniam me fustando, sive verberando usque ad ecclesiam Sanctæ Mariæ de Carmelo, ubi imago tua depicta est, et alia promisit, et vovit.

14 Et existens dicta uxor sua sic cum loque-
la perdita in domo matris suæ prædictæ; ipse vir ejus accessit ad eam videndam habens magnum dolorem de rebus perditis sibi ablati. Et dum esset in domo prædicta, cepit ipse aliqua verba dicere; statim mirabiliter dicta ejus uxor, quæ loquelam amiserat, locuta est, vocans eum, et dicens, Marce vir, et domine mi. Et ipse confortatus est eam, et dixit, quod ipse voverat eam B. Birgittæ. Quæ respondit: Ipsa Domina confortata est me, quod una mulier fuit mecum, et credo, quod ipsa fuit, quæ tenebat manum in stomacho meo, et aliis partibus corporis mei, meque non modicum confortavit. Et statim dixit viro suo. Ego volo venire ad domum tuam, et sic stimulabat matrem suam, volens ire ad domum dicti viri sui, quod et factum est. Dictusque vir ejus fecit eam juvare, et ipsa cepit res, quas abstulerat dicto viro suo de domo sua, et portavit in domo sua sibi illa restituit, quæ deinde confortata convaleuit, dictusque vir ejus adimplevit votum promissum solemniter B. Birgittæ. Et demum post aliquos dies mulier ipsa recidivavit, et venerunt sibi assellationes, *n*, ex quibus gravata infirmitate

debilitate
subvenit,
F

A. JACOBO DE
ORLANDO.

mutua
o

firmitate mortua est, et ab hoc mundo recessit.

15 Die octavo mensis Novembris d. xv Indict. domina Lancilla Moronul o de Neap. Soror domini Andrelli Moronul de Neap. militis, interrogata dixit, et suo sacramento firmavit, quod dum olim inter ipsum militem cum sua cognatione ex una parte, ac nonnullos alios nobiles civitatis Neap., qui dicuntur de Constantio p ex altera, orta fuisset lis, seu briga mortalis, ex qua nonnulli ex utraque parte interempti fuerunt; prefatusque dominus Andrellus nullum ad Deum habendo respectum, diabolo instigante, determinasset in sua mente vendere omnia bona sua stabilia ad hoc, ut possit de dictis suis amulis sanguine satiari, curiaque reginalis in futurum non haberet, nec posset de bonis ipsius quocumque casu accipere, vel habere; et ut asseruit et publicata fama fuit, pro pace fienda inter eos interposuerunt se sanctæ memorie dominus summus Pontifex Papa Urbanus q, domina nostra regina Joanna, et dominus rex Ungariæ r, nihilque proinde facere potuerunt. Ex quo ipse dominus Andrellus cum suis sequacibus de mandato domine D. reginæ B incarcerationi pro ipsa pace fienda, nihil tamen boni propterea executioni demandatum fuit. Operante tandem divina gratia, volens ipse Deus in suis Sanctis laudari et glorificari specialiter in prefata B. Birgitta, subito miles ipse fuit gravi infirmitate et periculosa gravatus, illa scilicet, quæ Glandula appellatur, non unam, sed plures in suo corpore habens, ex qua, ut dixit, fuit ab omnibus medicis desperatus.

inter fami-
lias nobiles

16 Ipse autem inspiratus à Domino voluit salutem suæ animæ providere; incepit, et perfecit suum ultimum testamentum, ut dixit. Et subito ecce venit quidam religiosus ad eum dicens ei, quod omnino, si salvari desiderat, pacem faciat cum suis inimicis. Ipse audierat famam dictæ B. Birgitte, desiderabat aliquid de suis reliquiis pro sua sanitate habere. Quod sciens quidam nomine Antonius de Carlecto s, qui beatæ Birgitte, dum vixit in mundo, familiarissimus fuit, ei detulit unam crucem parvulam, quæ fuit dictæ B. Birgitte, cum aliis reliquiis corporis ipsius, qui devote cum desiderio recepit eas, tangens illis se in certis partibus corporis sui, et se eidem Domine recommendans, et petens adiutorium ab ea. Et ecce subito cepit eum tempestas et angustia valida corporalis, et ipse vociferavit cunctis audientibus de domo sua dicens, Damnatum sum in inferno, damnatus sum; multoties id replicavit. Ex quo multi territi sunt, et expectabant ipsius exitum, ut sibi visum fuit, qui nec dormiebat, nec vigilabat. Ecce venit quidam ad eum, et, ut credidit, demon fuit, dicens, Tu damnatus es quia tuum testamentum voluntarie non fecisti, sed coactus. Et subito, ut dixit et credidit, dicta B. Birgitta dicens ei: Ne dubites, quia ego te juvabo, ex quo ipse confortationem recepit. Ecce iterum ille tentator affuit, qui dixit ei. Tu damnatus es, quia ore dicendo, et non corde pepercisti inimicis tuis. Et ipsa Domina adiutorium præbuit eidem dicens. Ne dubites, et ne desperes, dic, et confitearis ore et corde, Ego eis peperci: quod sic factum fuit, ut apparuit successive de pace secuta.

17 Tentator ille se videns ita victum et confusum, amplius ibi non apparuit. Et ipse iterum vociferavit dicens: Non sum damnatus; non sum damnatus; multoties replicans illud, ac dixit, Domina Birgitta sancta est; quod verbum multoties replicavit. Deinde ipse ad se reversus vocavit suos omnes consanguineos et amicos, narrans eis cuncta, quæ viderat et audiverat, et credens mori dixit, Parcam pro peccatorum meorum remissione, volo, quod fiat pax inter nos, et illos de Constantio firma et valida, ore, corde, et opere, et accedatis ad eos vos omnes, et firmam faciatis pacem cum illis. Qui statim accesserunt, et illi de Constantio hoc scientes è converso statim venerunt obviam illis, qui unanimiter pacem, et concordiam firmaverunt. Et venientes unanimiter ad dictum Andrellum cum planctu, et gaudio magno firmantes * pacem illam, operante Domino nostro Jesu Christo, meritis, ut creditur, dictæ beatæ Birgitte, qui cum Patre et spiritu sancto vivit, et regnat in sæcula sæculorum Amen. Deinde miles ipse sanitatem corporalem recipiens depingi fecit imaginem dictæ B. Birgitte in ecclesia S. Mariæ de Carmelo de Neapoli, cujus meritis, ut creditur, hæc omnia facta fuerunt.

exstanz
odia,

* an firma-
runt?

18 Eodem die retulit prænominatus Carolus, et suo sacramento firmavit, se audivisse a magistro Lisolo balistario de Neapoli, procuratore monasterii S. Clare de Neapoli, quod nuper Philippella Lanzlenga de Neap. uxor ejus, dum suum filium parvulum lactaret, subito in vigilia Ascensionis Domini nostri Jesu Christi cepit eum * febris gravissima molestare per spatium mensis unius et medii, quem * semper dictum suum filium lactabat, eo quod puer ipse mammillas alterius mulieris nullo modo sugere volebat. Sicque dictus magister Lisolus dubitabat tam de morte ipsius conjugis suæ, quam de filii, quia deficiente matre oportebat et filium mori, qui, ut dictum est, alias mammillas nolebat aliquid sugere. Divina tamen gratia ei inspirante, audiens famam, et sanctitatem ipsius B. Birgitte, votum vovit eidem flexis genibus, ut dignaretur gratiam impetrare, ut dicta ejus uxor valeat a dicta, qua tenebatur, infirmitate liberari, et dictus ejus filius ex hujusmodi infirmitate similiter non pereat, promittens, fieri facere statum unam muliebrem de cera cum filio in brachiis stantem, eamque ponere ante figuram ipsius beatæ Birgitte, quæ depicta erat in dicta ecclesia S. Mariæ de Carmelo, quod et factum est.

E
et lactantem
cum filio

* cam
* quo

19 Nam infra dies quatuor post dictum votum dicta uxor sua fuit a dicta infirmitate, qua tenebatur, penitus liberata, febrisque eam dimisit, et bene convaleuit, dictusque Lisolus votum factum per eum solemniter adimplevit. Quibus quidem personis prædicta miracula coram nobis narrantibus, et dicentibus, sicut supra particulariter continetur, præfatus Carolus volens, ut in præmissis fides plenaria adhibeatur, nos rogavit, et requisivit, attente nostrum super hoc officium implorando, ut de præmissis publicum instrumentum facere deberemus ad certitudinem omnium, quorum, vel cujus præmissa scire interesset, vel scire voluerint, ut si, et quando opus esset, fieri valeat exinde plena fides. Nos vero requisitioni hujusmodi devote parentes, maxime quod officium nostrum, quod est publicum, non possumus alicui denegare, ad

matrem mor-
ti eripuit.

A ad rogatum, et requisitionem dicti Caroli de præmissis factum est præsens publicum instrumentum per manus mei notarii supradicti, signo meo solito signato sub omnibus mei, qui supra iudicis, et nostrorum subscriptorum testium sigillis roboratum. Quod scripsi ego præfatus Matthæus, ut supra, publicus notarius, quia præmissis omnibus rogatus interfui, ipsumque meo signo signavi, ac abradi, et emendavi superius, ubi legitur « Bernardus » ac ubi legitur « miraculo » et ubi legitur « subscriptis diebus mensis » Octobris, et Novembris. Item ubi legitur « suo » sacramento firmavit » ubi legitur « applicuisse » ac ubi legitur « beatam » Item ubi legitur « do- » minusque vir ejus » ac ubi legitur « dictæ xv In- » dict, domina Linnella Moronul. » Item ubi legitur « nec posse » et ubi legitur « sibi visum fuit » nec non ubi legitur « eodem die » non vitio, quod scribendo carnaliter erravi, nec abradi similiter, et emendavi denuo super, ubi legitur « Suetia » ut soror morante in te est. In quadam ubi legitur de crinule » et ubi legitur « non abradi » quod non vitio; sed scribendo erravi, quod pro autentico, et legitimo, et firmissimo habeatur, et valeat.

B Ego Jacobus de Orlando de Neap. qui supra iudex ad contenta subscripsi.

Ego Reynaldus Crucialma de Neapoli testis subscripsi.

Ego abbas Petrus Curzulus de Neapoli electus testis subscripsi.

Ego Joannellus Macerdonus de Neapoli testis subscripsi.

Ego Joannes Speciarus de Neapoli testis subscripsi.

ANNOTATA.

a Regnum adiit anno 1342.

b Ex anno, quo regnare cepit Joanna, mox memorato, et anno 1376, collige legendum esse: Regnorum vero ipsius trigesimo quarto.

c Binæ istæ voces, Februarii Amen, nihil significationis hic habent: perperam ergo huc intrusæ sunt.

d Seu Genuæ, in Liguria nata, vel inde oriunda.

e Civitate archiepiscopali in Hetruria.

f In Syria.

g Anno 1372.

h In Hetruria.

i In regno Neapolitano archiepiscopalis.

k Id est, Crure.

l Anno 1375.

m Forte Nicia seu Nicæa, Provinciæ oppido in Gallia.

n Exonerationes ventris.

o Non videtur recte expressum hujus familiæ nomen. Andrillum enim Morinimum (de Morilli Italice habet Ughellus in Opere mox laudando, Italice reddito) qui seculo 14 inter Neapolitanos viros nobiles floruerit præter alios ejusdem familiæ viros pag. 194 memoratum inventio in Vindicis Neapolitanæ nobilitatis, quæ Latino sermone a Carolo Borrello exarata, typis Neapolitanis editæ prodierunt anno 1653.

p De Constantiis (Italice Costanzi) vide Borrellum proxime citatum pag. 180.

q Hujus nominis V.

r Ludovicus Hungariæ rex regnum Neapolitanum ingressus est anno 1342, ut vindictam sumeret de morte Andree, Joannæ marito et fratri suo, illata.

Octobris Tomus IV.

f Hujus mentio fit in Vita S. Birgittæ Bertholdiana num. 103.

A. JACOBO DE ORLANDO.

PARS III

Auctore Anonymo

Miracula aliquot Nolæ et

Romæ facta.

Agnes de Concessa habitans in Roma prope montem Jordani a habens a nativitate grossissimum guttur, ivit ad funus B. Birgittæ, antequam sepeliretur, et cum zona sua fecit tangi manus B. Birgittæ, et ligavit ad collum et detulit, et sanata est. Domina Silena uxor quondam Cancellarii Urbis, qui vocabatur de Monte nigro, habens ulcus in utero * ita quod non poterat os aperire ad comedendum, nec medici eam curare poterant, facto voto ad B. Birgittam, sanata est, et obtulit coronam de perlis b ad sepulchrum ejus ad ecclesiam S. Laurentii in Panisperna. Domina Joanna, uxor Petri Jacovelli de Turrinata, in regione Regulæ prope domum Cardinalis de Ursinis, quæ * cadens de scala privata fuit brachio quasi disjuncto a junctura debita, et in somnis per visionem a B. Birgitta sanata est, quæ unum brachium de cera statim portavit ad appendendum super sepulchrum ejus coram imagine sua. Domina Paula, quondam uxor domini Joannis de S. Enstachio, fuit infirma de capite, et desperata de vita a medicis; vovit se ad B. Birgittam; tertia die sanata est; ivit ad sepulchrum ejus. Item præfata domina Paula gravabatur a quodam nobili in bonis suis, et fecit votum domine Birgittæ, quæ in somno apparuit privigno suo Silo, et ab illo gravamine liberata est, et similem gratiam habuit sæpius, quando ab aliis gravabatur. Domina Silena mater præfate domine Paulæ infirmabatur de febre et punctura, id est, dolore lateris, quæ derelicta a medicis, et judicata pro mortua a magistro Francisco della Fara, et ab aliis medicis, et * preces prædictæ filiæ suæ, quæ voverat B. Birgittæ, per eandem liberata est a periculo mortis, cum tamen jam esset F quasi mortua.

21 Domina Francisca, uxor Petri Pauli Veleni prope S. Eustachium, patiebatur in manu dextera infirmitatem, quæ dicitur: Noli me tangere, et habebat super manum inflationem magnitudinis unius nucis c: quæ requisivit medicos qui desperaverunt eam de sanitate, et dixerunt, eam incurabilem esse, nec voluerunt de ea curare: propter quod dicta domina recurrens ad B. Birgittam confessa est, et oravit ad eam, et ligavit super manum fructiculum vestis domine Birgittæ, et fecit votum, et alia die sanata se invenit. Soror Francisca de Sabellis monialis in monasterio S. Laurentii in Panisperna, ubi domina Birgitta sepulta fuit, erat infirma de stomacho tam graviter, quod duobus annis in infirmaria in lecto ægotando jacebat, nec quasi umquam surgebat de lecto, nisi quando se præparabat ad comedendum, et magnam devotionem habebat, et amicitiam cum præfata domina Birgitta, quando vivebat. Unde configit, quod tempore mortis ejusdem beatæ Birgittæ, cum propter multitudinem, et concur-

72 sum

A. ANONYM. sum populi funus ejus in dicto monasterio intus infra ambitum claustrum monialium intronitaretur usque ad diem sequentem, quo sepeliri debebat, tunc dicta soror Francisca per totam noctem illam juxta beatum funus prædictæ suæ Amicæ, ut fidelis amica devotissime pernoctavit, sedendo super pavimentum marmoreum in orationibus, et singultibus devotionis, nolens petere a præfata amica sua B. Birgitta, quod a Deo impetraret totalem sanitatem pro ea; sed quod impetraret pro ea tantam sanitatem, et valetudinem corporis, quod posset ire ad ecclesiam ad divinum officium, et aliquando per monasterium hinc inde. Cujus precibus, et fide devota nec sedendo in marmoribus per unam noctem aliquam sensit læsionem, et accepit gratiam prædictam a B. Birgitta plenissime. Hæc omnia scripta sunt ab ore ipsius sororis.

22 In regione Columnæ, in parochia sanctæ Mariæ in Carrerio, domina Angela Lelli Petri Stephani habebat nepotem suum puerum, filium Ceechi Lelli, cum pessimo vulnere inter lumbos, et erat in maximo periculo mortis, et, requisitis medicis, non adhibebatur remedium. Quæ recepit panniculum de vestibus B. Birgittæ, et ligavit eum super vulnus: mane autem facto, invenit sanum puerum, nec cicatricem invenit. Ceechulus Joannis Cimini in parochia S. Mariæ Rotundæ infirmabatur graviter tali modo, quod de vita a medicis desperatus est, et stetit tribus diebus sine loquela agens in extremis, nec confessionem, nec communionem acceperat. Audiens autem hæc avuncula sua domina Francisca Papazura accepit de linteamine, quod fuerat domine Birgittæ, frusticulum, et ivit ad infirmum et facto voto ad sepulchrum domine Birgittæ, tetigit cum panniculo dictum semimortuum in facie et in corpore, et vocans eum, ipse statim respondit tribus vicibus, et fecit eum dicere Ave Maria coram astantibus. Postea vero cum adhuc plenam loquelam, et intellectum dictus ægrotus non haberet, domina prædicta rogavit fratrem Anselmum, qui portasset Legendam vitæ domine Birgittæ, ut eum ea tangeret infirmum. Quo tacto, loquelam plenam, et intellectum recuperavit infirmus, et statim confessionem, et communionem accepit, et sanatus est et vivit.

C 23 In regione Columnæ quidam puer, nomine Antonius, filius Burii Capocii de Capociis de Urbe, superveniente sibi subito dolore in spatula, graviter infirmari cœpit et febricitari, adeo quod jacens in lectulo per seipsum moveri non poterat, sed alterius ministerio movebatur et regebatur, quem dolorem subsecutus est tumor in spatula. Quo sic crescente et rubescente, videbatur medicorum judicio secundum exteriorem apparentiam, quod ibi esset apostema profundissimum generatum, quod eo usque sub medicorum cura perductum est unctionibus et emplastris, ut determinaretur per medicos, in crastino incidi ferro debere. Hoc autem cum intelligeret avia ejus matrona domina Angela, uxor Lelli Petri Stephani de Urbe, commotis omnibus pro compassione visceribus ejus super futuro dolore ac imminente periculo dicti nepotis, humano remedio desperato, convertit se toto corde ac mentis affectu ad B. Birgittam et ad B. Antonium, et maxime ad B. Birgittam, in cujus morte pro nimia devotione ipsius per ministerium famulæ suæ tum furtim, tum violenter habere procuraverat aliquantulum de ve-

stimentis ejus, quod sibi cum devotione maxima retinebat. Hæc autem domina Angela videns, sibi et dicto nepoti suo imminere tantum periculum, humiliter devovit se ad dictos Sanctos, et maxime ad beatam Birgittam, ut dignaretur suis meritis et oratione impetrare salutem, et liberationem dicti sui nepotis ab apostemate supradicto, ita ut incisionem ferro factam non sentiret; et ipsa facere deberet depingi figuram ejusdem B. Birgittæ, et ad ipsius laudem hoc miraculum facere prædicari. Et, hoc voto emisso, cepit illud modicum de vestimentis B. Birgittæ, quod habebat, et posuit ipsum super tumefactionem illius apostematis, quod ibi stare permisit per totam noctem.

24 In crastino vero advenientibus medicis, ut, sicut prius decreverant, incidere apostema ipsum, inventum est ibi nihil penitus apparere de apostemate supradicto, sed ipsum apostema cum omni dolore prorsus abisse, adeo ut puer ipse, admirantibus medicis et cunctis tunc astantibus, surgeret a lecto et peteret a parentibus velle ire ad ludendum cum pueris sibi coætaneis, ut solebat: quod videntes medici, et tunc alii, qui astabant, deputaverunt hoc divino miraculo factum propter merita dictæ B. Birgittæ, in cujus devotione ceperunt omnes tunc in antea ferventius animari, et accendi. Post hæc filia domine præfate D. Angelæ nepotis *cum pateretur glandulam, et febricitaret fortiter, et eo usque perventum esset, ut a medicis deliberaretur, glandulam ipsam ferro incidi, propterea mater ejus ex compassione filiæ recordata est miraculi supradicti, et mente recurrens ad beatam Birgittam recommendavit eam. Domina Catharina d uxor quondam domini Caroli militis e, deposuit cum juramento, quod filius suus Carolus nomine f, cum esset in tenera ætate constitutus morbum caducum patiebatur vehementer, et continue per duos annos, super quo ipsa mater plurimum anxia et tristis scripsit domine Birgittæ tunc Romæ commoranti, et supplicabat humiliter, quod pro parvulo suo Deum orasset. Tandem eadem domina Birgitta rescripsit et, quod super infirmitate illa amplius tristari, vel turbari non deberet, quod ulterius sibi nocitura non esset. Et hoc dicta Catharina suo juramento asseruit esse a Deo, quod f ipsa hora, qua littera scripta fuerat Romæ, eadem hora puer in Suetia omnino fuit ab illa infirmitate liberatus et sanus factus et adhuc perseverat in sanitate sua. Teste de isto miraculo, etc. Require in illa magna carta sigillata sigillis episcoporum, quæ ad Ananiam g venit de Suetia h.

ANNOTATA.

- a In regione vulgo Di Ponte.
- b De margaritis seu de unionibus.
- c Videtur hic indicari species aliqua ulceris.
- d Catilli Glysingii filia, Caroli, S. Birgittæ filii, uxor tertia.
- e Filii S. Birgittæ, ut mox dixi.
- f De quo vide dicta num. 83 Comment. prævii.
- g Civitatem episcopalem in Campania Romana.
- h Quamquam nullum ex his miraculis Nolæ contigerit, retinere tamen titulum volui, quem illis præfixit Hormann; qui Nolani miraculi nomine id intellexit, quod prope sequitur part. 4. factum quidem in muliere Nolana, sed Neapoli.

PARS

PARS IV.

*Miracula aliquot ex Nicolai Ursini,
comitis Nolani, epistola ad Alphon-
sum Giennensem olim episcopum.*

Feminam
Nolanam,
* utrique
* pergere

Reverende Pater, in die, et in ecclesia beati Joannis ante Portam Latinam, cum Deus uterque * nostrum permiserit illuc pergi *, et de sanctæ memoriæ domina Birgitta habere colloquium, a me tua paternitas quaesivit, si ex familiari notitia, quam ipsius Dominae habueramus, recordabar aliquod percepisse miraculum, cum summus Antistes velit de ipsius Dominae vita, et gestis, et si per eam Deus aliquod prodigium demonstravit, habere testimonium fide dignum, ut, si reperiret, prout plurimorum fama testatur, Sanctarum adscribat Cathalogi feminarum; moxque ad remissionem me reducere ad memoriam redierunt tria de eadem Domina valde miranda, et, ut ita dicam verius, prophetica et stupenda. Quorum unum, si verum fateor, tu, qui interrogator, pater, es testis. Cum enim eadem Domina proposuisset sepulchrum Domini visitare, ut perrexerat Neapolim, cum qua etiam tu, pater, ivisti, ego illic eodem tempore cum convenirem ipsam, teque viderem, humilitati tuæ placuit pergere mecum Nolam *a*, et Sanctorum ecclesias, et tumulos Felicis *b* episcopi et martyris, et presulis Paulini confessoris *c* visitare. Cumque in æde pariter loqueremur de licitis, meæ memoriæ affuit terribile quoddam, quod in eadem mea civitate Nolana tunc immundus spiritus exercebat, quod ad tuæ paternitatis reducam memoriam, et per ordinem enarrabo.

a demone

26 Mulier quædam vidua, Pizcoella nomine, uxor quondam epizobi meæ curiæ servientis, bonæ famæ, ætatis provectæ, nequaquam formosa, per hunc modum immundus spiritus quasi omni nocte eam agitabat: cum opprimebatur a somno, repente vir quidam fortis, et magnus iruebat in ipsam, eamque opprimens virili actu coibat. Itaque signa omnia, quæ in hac vili materia post factum remanent, apparebant. Eratque spiritus ille tangibilis secundum iudicium mulieris, sed eum minime cognoscere poterat, cum lumen semper ante coitum exstingeret. Cœpit mulier de aliquibus vicinis plurimum suspicari, loquebatur ipsa, interponebat amicos, ut cessaret a sua molestia, et actu illicito: de quo ipsa credebatur; per attestaciones veridicas, et excusaciones multas juramento vallatas se quilibet excusabat. Cœpit mulier fortius firmare ostia, vicinas vocare matronas, ut de nocte secum assisterent, et prohiberent violentiam, et cognoscere * illatorem. Quibus pariter vigilantibus, cum somnus eas opprimeret, accidebat ut prius. Ipsa enim credens, muliebrem sexum non esse ad sui defensam idoneum, generum juvenem aptum, advocavit in domum, et cum filia invicem decumbebat. Vir somno fortius resistebat, et mulieres etiam coquebat vigilare, ita quod noctem quodammodo totam transibant insomnem. Et ut

* an cognoscerent?

spiritus nequam se ostenderet omnibus fortiorem, cum strepitu intrabat in domum, exstinguebat lumen, in omnibus inducebat terrorem etiam et soporem, quibus lecto humi prostratis, coibat ex solito.

A. Nicolao
Ursino.

27 Cœpit mulier cognoscere immundi spiritus esse negotium, se convertit ad Deum, pluries fuit confessa, recepit etiam Corpus Christi; nec ob hoc sathanas destitit eam vexare, et quia mulieres, quod cupiunt, de facili credunt, ad aliquorum suggestionem se convertit ad incantaciones, et magis patiebatur, portabat characteres, et faciebat alia, quæ suggerebant ei fallaciter arioli, et inter alios presbyter quidam nomine Raymundus de Castro Lauri Nolan. Diocesis, qui in vetita arte illa dicebatur expertus, et tribuit quoddam breve characteribus figuratum, quod inter comas capillorum mulieris stricte ligavit. Et ut efficeretur credula, et per consequens damnaretur, cœpit spiritus rarius eam vexare, sed nequaquam extitit, ut mulier optabat. Et quoniam mulier ipsa diu fuerat mihi honesta familiaritate conjuncta, credens me sapientiorum esse, quam sim, detexit cum lacrymis, et singultu casus suæ miseris detestando. Fui territus, et admiratus; quid consilii, quid auxilii exhibere non valens, cum paternitate tua, quæ Nolam tunc aderat, contuli de novitate sceleris. et miseria mulieris.

fide vexatam,

28 Super hoc, si memineras, fuit sermo prolixus, tandem ad hospitium meum, ubi eras, accersiri feci illico mulierem: retulit, ut prædixi. Consuluisti, et optime, quod Neapolim pergeret, et prælibatæ dominae Brigittæ suffragia peteret, Tuncque ad eam cum pater esset reversus, mulier præfata cum lacrymis dominae sanctæ detegit factum suum, ut mihi postea retulit. Primo ipsa Domina sancta ab ea petit, si super se habebat aliquod arte magica compilatum? Negavit ex toto. Respondit Domina, quæ divina gratia multa sciebat, Nequaquam est ita: sed inter capillos habes, quæ non licet Christiano portare. Stupefacta mulier confessa est mendacium protulisse. Abiecit fascinum. Mandavit ei ut confiteretur, et veraciter pœniteret, ac mane sequenti reciperet Corpus Christi. Domina sancta indixit jejunium, oravit ad Deum. Audita missa, et communione recepta, ulterius minime fuit illa mulier vexata, de quo gratias egit Deo, et fuit Nolæ reversa cum gaudio, quæ Neapolim accesserat cum mœrore. Si in presentia Dominae sæpe dictæ aliquod plus gestum extitit, quod mulier nescivit forte referre, tua paternitas scire debet, potestque addere, ut, tua conscientia testante, videbitur.

liberat

29 Enarro aliud, cujus ego ipse sum testis; cum sancta Domina prælibata ad Montem-Flasconem *d* pergeret, ubi sanctæ memoriæ Urbanus Papa V cum sua curia residebat, pro obtinenda confirmatione cujusdam suæ Regulæ *e*, seu formæ vivendi in quodam monasterio in partibus Suetiæ per ipsam Dominam tunc inchoato *f*, meque oratorem misisset ad Papam pro audientia obtinenda, qua habita, ad Antistitem perreximus pariter, ipsaque supplicavit humiliter, pro quo dixit subjungens, se gratiam habituram, cum a quindecim annis ipsum Antistitem expectasset in Urbe, quo tempore ipse Papa erat abbas cujusdam monasterii parvi *g*, et de ipsius promotione ad Apostolicam Sedem nullatenus sperabatur. Hoc quidem propheti-cum magnum fuit, quod dixisset post factum: nam

Pontificis in
Urbe re-
ditum præ-
dixit.

d

e

f

g

h

i

k

l

m

n

o

p

q

r

s

t

u

v

w

x

y

z

A. NICOLAO
URASINO.

nam ab ore ejus nullum procedebat mendacium in conspectu Christi Vicarii, et tantæ jactantiæ non commisisset peccatum. Ex auditu aliud referam, quod etiam credo verum: postquam Domina supradicta de Sepulchro Domini rediit, et suus pater spiritualis pariter cum eadem, et, ut nosti melius, Neapolim diu stetit, Robertus primogenitus meus cepit ipsam Dominam familiariter visitare, et habens cum ipsa colloquium de domino nostro Urbano VI *h* Papa præsentem, qui in Avenione degebat, ipse * ei dicere ha-

huit: Roberte, sis certus, quod ipsum Romanum Pontificem videbis in Roma, verbis immemor non existens, quia credulus fuit: transierunt anni circiter quinque, et, ut nosti, Papa venit ad Urbem *i*, et dum ad monasterii sancti Pauli *k* equitaret, ut ingrederetur Romam *l*, dictus Robertus primus deputatus, ut Papam visitaret, recordatus verborum Dominae antedictæ et se vertens ad Præsulem ait: Nunc vere cognosco, quod domina Birgitta protulit mihi verum, et non solum, quod vos in Urbe videam, sed etiam vos conduco. Sic hoc protulit dictus Robertus summo Antistiti.

et in sublime elevata apparet.

30 Cum magis notis referre intenderem, quod proferendum fuit, ultimo loco describo. Nonne memor es, pater, quod, dum existentibus nobis pariter in Perusia *m* et etiam in Tuderto *n*, de hac alma Domina miranda narrabas, et præcipue de eo, quod tibi retulerat Joannes de Pornacio ob Christi amorem pauper, quod quadam die, si bene recolo, a te et a me ipse adjuratus, astrictus causa obedientiæ protulit, quod, aliquibus tunc annis elapsis, dum Lateranensem ecclesiam visitaret apud Coliseum *o*, obviam habuit Dominam prælibatam, quam intuens splendidissimi radii circumquaque caput ejus et corpus per modum, quo a sole procedunt, cum bene intueretur, exhibant, efficacius in ipsa respiciens, et figens gressus, non quod solum hæc visio perduraret, immo elevata a terra ipsam vehi, non meare, perspexit, a quo autem videre non potuit. Post eam etiam intuens, æque radii a capitis tergo fulgebant, et, ne esset de visione dubius, iterum permisit Dominus illud idem ipsum videre, nam, cum Domina ipsa esset in via, qua a sancta Maria Majori ad Sanctam Crucem in Jerusalem itur, obvius fuit ei ipse Joannes, qui radiantem vidit eam ut supra.

Suprascripta, quæ ego Nicolaus de Ursinis ore protuli, ad fidem manu propria hæc subscripsi.

ANNOTATA.

- a *Civitatem episcopalem in Campania Felici.*
- b *Inscribitur Martyrologio Romano ad diem 15 Novembris.*
- c *Colitur Nolæ 22 Junii.*
- d *In patrimonio S. Petri.*
- e *Anno 1370, mense Julio.*
- f *Vastenensi.*
- g *S. Germani Autissiodorensis in Gallia.*
- h *Imo Gregorio XI.*
- i *Anno 1377, mense Januario.*
- k *Extra muros Romæ inter viam Ostiensem et Tyberim.*
- l *Idem de Gregorio XI legitur in Vita ejus prima apud Baluzium col. 438 his verbis: Demum abinde (Corneto) discedens navigando intravit fau-*

ces Tyberis et die xvii mensis Januarii anni Domini mcccxxvii ingressus est Romam equitando de S. Paulo, ubi ad terram de navigio descenderat, usque ad S. Petrum.

m *Civitate episcopali Italiæ in Umbria.*
n *Altera civitate episcopali in eadem Umbria.*
o *In regione Urbis, vulgo dicta Di Campitelli.*

PARS V.

Auctoribus monachis Vastenensibus.

Alia quedam miracula in Suecia facta.

Cum de Bruma *a* civitate pergentes hospitaremur in oppidulo quodam, aliqui, sub specie peregrinorum explorantes nos, indicaverunt his, qui fuerant in castro Ekarslahof *b*, quorum quidam more suo latrocinia exercentes, exierunt summo mane cum optimis equis, paratis balistis. Et cum ipsi essent in summitate montis, nos vero in descensu, transierunt prope nos quasi ad jactum lapidis, et pertranseunt nos ad oppidum vicinissimum, ut melius viderent nos, antequam veniremus ad loca tutiora. Cumque sequenti die homines armati venissent sequentes currus suos, quæsierunt ab eis, ubinam essent peregrini illi divites cum equis multis, et saccis oneratis auro transeuntibus? Responderunt illi: Transierunt, inquit, et jam sunt in securitate. Qui admirantes et confusi redierunt ad castrum. Tunc ipsa nocte revelatum est cuidam per dictam beatam Birgittam, quæ dixit: Vidi stis illos multos armatos equites hodie? Et ipse ait: Vidi, Domina. Cui respondit: Ego, inquit, virtute Dei excæcavi eos, ut non nocerent vobis, nec impedirent viam vestram, sicut proponebant.

32 Cum diverteremus ad monasterium, quod vocatur Claravallis *c*, regni Poloniæ causa audiendi Missas, mulier, quæ diu laborabat in partu mox ut reliquias beate Birgitte domum mulieris ingressæ sunt, peperit et ab omni periculo liberata est. Cum adhuc essemus in mari inter Alemanniam et Suetiam, dubitantes propter bellorum pericula eidem regno Suetiæ undique ingruentium, ad quem portum applicarem *d*, tum modicum post meridiem apparuit stella quasi candidissima e cælo, quam primum vidit quidam puer octo annorum, innocens et infirmus, et postea omnes in navi, cunctis admirantibus et dicentibus, se numquam hora diei, sole claro, splendenter vidisse stellam, quæ usque ad portum non præcognita * navem præcedebat, et sic disparuit. Tunc nocte sequenti cuidam de nostris dictum est: Stella, quam heri vidisti navem præcedentem et portum vobis ostendentem, est dilecta sponsa Christi Birgitta, cujus fama, quasi stella, paulatim præcedet, donec sicut sol illuminet totum mundum. Quidam infirmitate lateris fere xx annis firmissime laborabat, qui etiam beatam Birgittam corporali visu Romæ viderat. Hic, audito, quod jam defuncta esset, rogavit eam, ut suis precibus ipsius angustiae subveniret. Quo facto, homo subito curatus est, et coram multis recognovit

Reliquias suas in Sueciam transeuntibus ad verum latrocinium

a

b

et belli pericula tutatur,

F

d

* præcognitum

A gnovit et publicavit gratiam sibi factam.

sacrilegam,

33 Quidam in noctibus frequenter vexabatur a diabolo, ita quod multoties extraheretur a lecto; in sui auxilium hic beatam Birgittam invocabat, promittens, omni die ad honorem ipsius legere decies Pater noster, qui a vexatione, qua diu dolorose afflicto est, ipsius meritis est salvatus. Fœmina quædam cum communicasset die Paschæ,

* an liban-
dum?

recepit de ore suo Corpus Christi, et ligavit in vitta sua, ut daret ad liberandum * hoc cuidam viro, quem male concupivit, ita ut eundem, sic testimans, ad amplexus illicitos alliceret; et, cum nihil proficeret, accepit secundario Corpus Christi, et sicut prius in vitta sua reposuit, ut applicaret illud ad opus nepharium, quod illico disparuit, ita quod de eodem quidem nullæ reliquiae remanerent. Post hæc fœmina illa in decem annis nunquam vidit Corpus Domini in ecclesia, nec unquam, quando erat in ecclesia, legere poterat unum Pater noster. Sed extra ecclesiam aliquantulum legere potuit. Quæ taliter stetit in peccato suo multo tempore, nulli ausa suum

B facinus confiteri. Hæc cum audisset, reliquias beatæ Birgittæ venisse in partes Suetiæ, rogavit humiliter, ut sui misereri dignaretur, et voto peregrinationis ad dictas reliquias completo, mox ut tetigit pallium illis reliquiis suppositum, resoluta est in lacrymis, et consurgens confessa est omne malum suum. Facta vero confessione, et videre potuit Corpus Christi, et persistere in ecclesia sine tædio ad orandum.

et veterem
peccatorem
ad peniten-
tiam addu-
cit, sensibus,

34 Quidam in XL annis nunquam confessus est, qui, audita fama dominæ Birgittæ, veniens ad confessionem coram religioso dixit, se nihil peccasse. Cui frater: Nec ego te absolvo. Ille igitur secundo venit, et dixit, se nihil egisse mali. Tunc volens surgere vidit diabolum in figura teterrima, a cuius visu volens fugere, cecidit in terram quasi mortuus, nihil loquens, sed tacens quasi per dimidiam horam. Postea vidit Dominam pulcherrimam, vestibus deauratis indutam, dicentem sibi: O homo male infirmus es. Et ille: Vere ita est. Cui Domina: Vade ad reliquias Birgittæ meæ, ibi medicina est. Ego enim, quæ loquor tibi, sum Mater misericordiae. Surgens igitur homo omnia peccata sua confessus est, quæ a juventute sua operatus est,

C gratias agens Deo et precibus dominæ Birgittæ se commendans. Mulier quædam reputans vana et frivola, quæ de domina Birgitta dicebantur, et quædam inconvenientia ore evomens perdidit sensum. Rediens igitur vir suus domum, et audiens, eam extra sensum, vovit se et cum uxore sua reliquias dominæ Birgittæ visitare; et, modico intervallo interjecto, curata est mulier, et ambo votum suum magna devotione impleverunt. Quadam nocte cum multitudo maxima, quæ reliquias sequebatur, in quodam magno prato requiesceret in tentoriis, puer quidam mutus novem annorum propter pluviam ponebatur sub feretro reliquiarum, ubi usum loquendi recepit, personis testantibus fide dignis.

visu, ma-
nim pe-
dumque,
lingue usu
destitutos,
et graviter

35 Quidam multum sæcularis in spiritu vidit beatam Birgittam, dicentem sibi: Sequere me: ego tibi monstrabo viam: qui evigilans compunctus est. Duo cæci, quorum unus a natiuitate, alter per octo annos cum cæcus fuisset, videntibus omnibus, qui aderant, sanati sunt in monasterio Vuatzsteno in festo S. Petri ad Vincula. Quidam contractis manibus et pedibus et a multis notus ibidem eodem die sanatus est.

Filius cuiusdam de civitate Arosien. e novem diebus sic erat, quod mamillas matris sugere non poterat, qui, cum jam morti proximus esset, exeunte matre præ tristitia, illi, qui intus erant, voverunt votum dominæ Birgittæ. Quo facto, puer statim convaleuit, et matris ubera sugens portatus fuit Vuatzsten per vii dietas. Quidam de Arosien. civitate novem annis epilepticus fuerat, et quasi omni die ter passus fuerat. Pater ejus pro eo votum vovit ad dictas reliquias et sanatus est. Vir quidam cæcus et una mulier etiam in Vuatzsteno illuminati sunt eo tempore. Mutus etiam quidam eo tempore loquendi officium, quod diu amiserat, recuperavit. Vir quidam sæcularis et nobilis ab inimicis lancea perforatus, ita quod ferrum lanceæ et magna pars ligni per pectus intravit, et per spondile dorsi exiens magnum frusticulum de pulmone secum extraxit; hic jam, cum ab inimicis insequeretur, cogitabat secum: Si verum est, quod audio de beata Birgitta, promitto, me limina ejus visitaturum, vitam meam correcturum, et vestes humiles portaturum, et statim ascendens equum evasit, et infra quatuordecim septimanas contra F spem omnium mirabiliter sanatus, et de Vesgocia usque Vuatzstenum pedester ivit, et reliquias suas visitavit.

AA. MONN.
VASTENSI-
BUS.

36 Alius erat nobilis vulneratus, qui nullo modo per medicum longo tempore poterat curari: nam, quando curatus videbatur, iterum vulnera aperiebantur et putruerunt. Hic votum vovit ad dictas reliquias, et infra paucos dies plene et perfecte sanatus est. Quidam navigio transeuntes ad nundinas S. Botvidi f in superiori Suetiæ parte, adveniente gravissima tempestate, jactati sunt, ita ut nimis ex procellarum impulsibus navis crepuit, et aqua implebatur. Qui quasi nihil aliud, quam submersionem expectantes dominæ Birgittæ devote implorabant auxilium, et mox quasi quadam manu navis levata est, et quadam procella in terram jactata, qui tandem cognoscentes se unum puerum periisse *, flexis genibus eandem dominam Birgittam humiliter exclamabant, et statim una procella puerum jactavit sanum et illæsum. Et hi, qui in navi fuerunt, ad monasterium Vuatzstenum venire properabant, laudantes Christi gloriam, qui pereandem dominam tot et tanta miracula operari dignatus est, nobis F cum gaudio talia referentes. Vir quidam in parochia Uretum g blasphemans dominam Birgittam, ita et adeo subito correptus est, ut crura ipsius continuo frangerentur. Cuidam etiam moniali ipsam blasphemanti eodem modo accidit.

vulneratos
sanat, nau-
fragium de-
pellit, jacte

* perdidisse

37 Hydropicus quidam de superioribus partibus Suetiæ, cujus pedes et manus in tantum tumuerunt, ut secundus Job videretur, hic votum vovit, ut vigiliam dominæ Birgittæ, si sciret diem obitus sui, jejunaret, et tanta facilitate curatus est, ut omnes mirarentur. Quidam blasphemando verba Dei, quæ spiritus Dei loquebatur ad dominam Birgittam, arreptus est subito tanta infirmitate, quod se nec ad dexteram, nec ad sinistram movere poterat, et tanto tædio affectus est, ut etiam sibi immittere vellet manum propriam ad extinguendam vitam. Cui persona reverendo habitu apparens dixit: Extende linguam et curaberis. Ego enim sum illa, quam blasphemasti; et extendens homo linguam, recepit quandam unctionem, qui evigilans curatus est, et ab illa infirmitate et a tentatione liberatus. Muta quædam mulier veniens ad dictas reliquias usum loquendi recepit et ad propria remeavit

in eam bla-
sphemis pu-
niatur hy-
dropicum,
mulam, a
demone ob-
sessam, et
agrum curat:

AA. MONN.
VASTENSEN-
BUS,

remeavit cum gaudio. Mulier arrepta a dæm oniogratus, quod voverat, perficere distulisset, iterum D apparuit sibi Domina dicens: Miser, non consideras gravissimam tentationem, quam pateris. Ille namque in quinque annis præcedentibus nunquam potuit nominare istud nomen MARIA. Et dixit ei domina Birgitta: Ab ista tentatione nunquam liberaberis, donec in Vuatzsteno mea limina visitabis. Quod ille statim cum magna devotione perficiens et a tentatione liberatus est, et benedictum nomen Mariæ clare et absolute nominans atque laudans.

reum sus-
pendio,
equum flu-
xu sangui-
nis e nari-
bus, paup-
rem tibia
contracta,
seminor-
tuam,

38 Quidam in parochia Salia Arosien. diœc. bis suspensus votum fecit domine Birgittæ et in secundo suspensio ejus meritis est liberatus. De naribus caballi ejusdam familiaris Enakenborth fluxit sanguis continue pluribus diebus ita, quod non fuit spes de vita sua, ejus possessor vovit in honorem beate Birgittæ formam capitis equi de cera; quo facto, statim cessavit fluxus sanguinis, et equus perfecte curatus est, et possessor votum complevit. Vir quidam pauper in Vesgocia h, cum inscinderet carpenta, incaute cum securi fidit genu suum, et, licet a medicis vulnus consolidatum esset, tibia tamen miserabiliter contracta remansit: qui audiens famam domine Birgittæ vovit, quod visitaret ejus reliquias cum oblatione pecuniæ, quam habebat, et hoc non perfecit. Vovit iterum oblationem cereæ, nec hoc perfecit. Vovit se in Vuatzsteno per octo dies in honorem ejus laboraturum, si suis meritis sanaretur, et statim sine omni dolore nocte sequenti tibiam extendit, et perfecte se sanatum invenit, et ad Vuatzstenum veniens devote votum suum complevit. Uxor Alani Joannis, Benedicta nomine, in tantum infirma, quod, omnibus membris jam mortuis, in solo pectore ad vitales spiritus palpitaretur; vovit, prout potuit, quod dominam Birgittam cum oblatione sua, si Deus sibi suis meritis vitam concederet, visitaret. Quo facto, statim sensit vitales spiritus paulatim ad singula membra redire, sicut eos prius ab ipsius membris paulatim senserat discessisse.

et epilepti-
cam morbo
liberat, pue-
ro vitam
reddidit, et
naufrajos
servat:

39 Mulier quædam in Salaa Arosien. diœc. habens filiam quatuordecim annorum, quæ a quarto nativitatis suæ anno morbo epileptico tam graviter laborabat, quod tredecim vicibus in terram cadens et spumans miserabiliter affligebatur die quolibet, vovit pro filia, quod una C secum dominam Birgittam peregre visitaret, si suis meritis sanaretur, et statim sine mora est filia ejus sanata, et tam mater, quam filia Vuatzsteno venientes devotissime votum suum perfecerunt. In parochia Fialansbro Arosien. diœc. infans quidam septem septimanarum per duodecim dies infirmatus, tandem ab omnibus est mortuus per unius horæ spatium judicatus, ejus parentes cum lachrymis domine Birgittæ auxilium pro infante mortuo implorabant; et statim infans revixit, et parentes cum suis oblationibus Vuatzstenum, sicut voverant, pervernerunt. Cum jam in autumno plures naves periclitarentur apud Malotranda, apparuit domina Birgitta cuidam in una illarum navium dicens sibi: Vis evadere periculum mortis? Et ille: O Domina libentissime. Tunc illa: Promitte, quod limina mea in Vuatzsteno visitabis. Et ille: Promitto. Quo facto, omnes de illa navi ad terram salvi venerunt, quamvis navis in partes minutissimas frangeretur, et omnes de aliis navibus mergerentur. Sed quod iste in-

40 Mulier quædam prope Alvastrum i monasterium Ordinis Cisterciën, pauper in peculio, sed dives vita per decem annis cum dimidio continue in dextero brachio dolorem gravissimum est perpessa, quæ invocans dominam Birgittam vidit eam in habitu et dispositione, sicut eam prius pluries viderat in dicto monasterio Alvastrum, dum ibi moram fecerat adhuc vivens, quæ dixit sibi: Tu rogas me pro recuperanda sanitate. Roges potius Deum, qui hoc et omnia potest. Libenter juvabo te rogando tecum, et certa sum, quod Deus exaudiet nos. Et, hoc dicto, mulier ab omni dolore liberata est. Et modicum post, cum dicta mulier quadam nocte pro pace E et reformatione status regni Suetiæ devote Dominum exoraret, iterum apparuit ei domina Birgitta in habitu et dispositione, quibus supra, dicens ei: Propter multa gravia peccata in hoc regno impunita Deus extendet super regnum virgam suam: et ecce misericordia aperta est omnibus se humiliantibus, qui pauci sunt. Adhuc superest induratis gravis afflictio iræ Dei. Quidam de Lincopen. civitate k, ex Aquisgrano l sua peregrinatione secundum votum peracta, in mari constituti ad propria revertendi spem habuerunt. Navim, in qua erant, inter procillas reluctantes ignis fulminis in summitate mali protinus incendebat. Qui periculum mortis evadere diffidentes genibus flexis auxilium Dei et B. Birgittæ cum lacrymarum suspiriis implorabant omnes in navi una voce videntes, reliquias suas in Vuatzsteno visitaturos, si petitionum suarum celerem consequerentur effectum. Hoc facto, quasi per manum alicujus fuit fulminis incendium in mare projectum. Illi de tanto periculo liberati, dum ad portum desideratum applicuissent, ad Vuatzstenum devotionis causa transierunt domine Birgittæ, tamquam benemeritæ, laudem et gloriam referendo.

41 Mulier quædam in partu laborans tantum gravamen perpessa fuit, ut infans in utero matris moriebatur, pro qua votum factum erat, ut, sanitate sibi reddita, statim ad Vuatzstenum vaderet: facto vero voto, mulier ad se rediens peperit, et infans revixit. Restitutus quidam, in parochia Singuntun Arosien. diœc. m commorans, qui a parentibus uxoris suæ sæpius arguebatur (nam dixerunt, eam ab eo exosam haberi et suspectam; verum fuit, quod eam jugiter verberibus afflixit) nocte quadam, cum sana eum eo dormitum ivisset, morte subitanea juxta eum jacens expiravit. Mane autem facto, ipse uxorem suam defunctam inveniens, Deum et dominam Birgittam cum magnis lacrymarum singultibus in loco secreto suppliciter exorabat, ut ipse suæ mortis innocens ab uxoris suæ parentibus posset evadere sine damno. Parentes vero ejus et vicini ad tantæ tristitiæ spectaculum occurrentes et credentes, eum esse auctorem suæ necis, funus ad feretrum posuerunt, mortem ejus amarissime dolentes. Dum autem vir

diuturnum
brachii dolo-
rem tollit, na-
vis incendium
extinguit,

k
l

linos mor-
tuos,

m

A vir pro vita ejus, et ut expers sinistrae suspicionis fieri posset, in orationibus suis procubuit. Ipsa vitae restituta, modicum se erigens, sororem suam viva voce sic affata fuit : Soror mea, ad quid venisti huc? Et se circumspiciens, a plurimis amicis suis circumstantibus causam adventus eorum interrogavit. Illi vero asserebant, morte ejus percepta, se venisse. At illa, oculis in caelum elevatis, sic dicitur respondisse : Laus et gloria sit omnipotenti Deo et gloriosae dominae Birgittae, cujus precibus pristinae vitae ad tempus merui restitui. Vir autem suus, ipsam audiens vivam, celeri gradu accessit ad eam, flexis genibus humiliter deprecans, ut ipsa, parentibus suis audientibus, palam insinuaret, si ipse mortis suae causa extitisset.

ad vitam revocat; puer pustulis, mulier incontinentia laborans,

42 At illa negavit dicens : Non, sed secundum voluntatem Dei hoc factum est, ut ostenderetur immensa Christi charitas, qua sponsam suam Birgittam amplecti dignatus est, cujus interventionibus in brevi de hac valle miseriae disjungi debeam; et statim sibi sacerdotem vocari petiit propter Deum. Quo veniente et facta confessione, perceptaque Eucharistia et extrema Unctione, ut vera Christiana, suum spiritum in manus Domini commendavit, marito suo a sinistrae suspicionis opprobrio liberato, et pluribus praesens miraculum audientibus, Deum pro sua magna gratia laudaverunt, et dominae Birgittae limina se visitaturos, cum magna devotione promiserunt. Puer quidam pustularum patiens infirmitatem, jam extremum spiritum agere videbatur, pro quo mater et parentes voverunt, visitare locum Vuatzstenum cum oblationibus, et statim puer convalescens sanatus est. Domina quaedam, vitio incontinentiae laborans, quadam nocte rapta in spiritu vidit diabolum in figura horribili dicentem : Numquid tu credis, quod homo in terris peccata dimittit? Mihi utique data es et tecum descendam in infernum. Dominae utique illi ultra modum turbata apparuit persona mirae pulchritudinis dicens : Dic diabolo, Misericordia Dei omnibus aperta est, ideo adjutorio Dei nolo peccare amplius, propterea nil tibi mecum est. Quo dicto, diabolus clamans dixit : Vae mihi, quia utique perdo jus meum, et jam incipit augeri invidia mea et miseria mea. Evigilans itaque domina vidit in visu personam mire fulgentem sicut prius, quae dixit : Ego sum Birgitta, quae de Roma veni. Confortare et esto stabilis. Ego enim, quod sic placet Deo, adjuvabo te in tentationibus tuis futuris.

graviter laesus, puer obsessus, in aquam lapsus;

43 Quidam nobilis fugiens inimicos suos transfixus est in pectore ita, ut de vita ejus desperaretur, quod non minimum exibat de sanguine vulneris. Transactis aliquibus diebus, votum vovit ad Vuatzstenum, et statim coepit sanguis fluere de vulnere et paucis diebus sine medicamento sanatus est. Quidam puer septennis novem vicibus arreptus est die quolibet a demonio, quem mater vovit ad Vuatzstenum cum oblationibus, et veniens non sine admiratione omnium est curatus. Vir quidam in superioribus partibus Sueciae, attadiatus de vita, multis vicibus tentabat seipsum strangulare, cujus uxor vovit eum ad Vuatzstenum cum oblatione. Igitur eodem die, quo tentabat ire, ut adimpleret votum suum, percussit se in tibia securi, de qua infirmitate decubuit aliquibus septimanis; cumque jam mulier surrexisset, ut adquaret gregem suum, in

glacie cecidit in aperturam, quae aperta fuerat pro adquando grege, et ibi in aqua jacuit quasi per horas quatuor, donec uxor et filius et plures eum extraxerunt ab aqua, qui portatus ad domum nihil omnino recepit de aqua in corpus suum, nec infirmatus est, nisi quod frigus de glacie et hyeme patiebatur : dixit enim, quod Domina quaedam posuit super eum mantellum suum dicens : Ego te juvabo, donec venies ad locum meum Vuatzstenum. Igitur vir ille implevit, quod promisit.

AA. MONN. VASTERENSIS.

44 Quidam in parochia Felkare Arosien. dicec., surgente mane uxore sua pro opere necessario agendo, requiescebat in lecto cum duobus filiis parvulis, qui ululatum horribilem subito emittentes mortui sunt, quorum membra ita livida, livoreque tumentia effecta sunt, acsi baculis laesa essent : quod videns pater lacrymis, singultibus in stabam a portavit, et eorum morte nimium anxius, ultra modum etiam pavidus, et * quasi interfectus eorum ab aliquibus suspicaretur : mater vero puerorum plenam in dominam Birgittam habens fiduciam, eo quod audierat crebro famam miraculorum ejus, vovit pro altero dicens : O Domina reverenda, si reddideris mihi istum vivum, portabo eum ad locum Vuatzstenum cum oblationibus; cujus spiritus statim coepit in corpus paulatim intrare, sicut solet die mortis appropinquantis paulatim recedere. Unde mater exhilarata dixit : Laus omnipotenti Deo et tibi, o domina Birgitta. Jam vadam ad parochialem ecclesiam, faciamque in honore Dei cantare Missam. Postquam *, transactis fere tribus vel quatuor horis, mulier majorem concipiens fiduciam dixit : O Domina gloriosa, scio, quia potens es apud Altissimum, et istum adhuc jacentem mortuum reddere mihi vivum, sicut reddidisti alium. Qui statim eo modo, quo prior, vivificatus est. Haec mulier cum multis vicinis suis circumstantibus in Carnisprivo venit Vuatzstenum, ostendens ibi dictos pueros coram multitudine populosa.

mortui item aliquot

n

* ne

E

* postea

45 Mulier quaedam ex Ekmgia civitate Lincolpen. peperit infantem in ultimo spiritu constitutum, qui et statim mortuus est. Unde mulier antedicta, nimio dolore afflicta, maxime quia infans sine baptismo decessit, coepit cum omnibus circumstantibus se dominam Birgittam lacrymose rogare, ut proles sua tandem vitam redderetur, quamdiu baptizaretur. Quo facto, non sine admiratione et congratulatione omnium circumstantium revixit infans et baptizatus est. Haec mulier, aliquibus septimanis transactis, veniens Vuatzstenum et portans secum dictum infantem vivum et incolumem, omnipotentem Deum et B. Birgittam collaudavit pro gratia sibi facta, similitudinem infantis argenteam offerendo. Mulier quaedam, fracto crure, dolorem vehementissimum passa est per dimidium annum : haec in sui auxilium dominam Birgittam invocabat, et statim nocte sequenti, crure integro sanato, ab omni dolore liberata est, et, facto mane, surgens sana de filis lini, quae secum habebat, paratam telam parvam texendo paravit, et pedibus suis expedite ambulans venit Vuatzstenum, et eandem telam devote offerens, cum magna gratiarum actione sanationem suam publice recognovit. Civis quidam de civitate Stocholmen., habens vermem in aure, dolorem capitis gravissimum passus est per unum mensem : hic tandem

ejus opem experiantur : crux male affectum, et dolorem capitis sanat :

F

AA. MONN.
VASTENENSI-
BUS.

dem audiens, qualiter multi in suis miseris per dominam Birgittam fulcirentur, vovit peregrinando videre ossa sua in Vuatzsteno collocata, et statim, excusso verme, aliquantulum sensit remedium, et veniens ad dictum locum Vuatzstenum coram confessore confessus est, se omnino tunc esse curatum, Deum in sua Famula magnifice collaudando.

submergen-
dum servat,

46 Quidam equitans super glaciem, cum appropinquaret ex improviso juxta flumen propinquum, decidit, fracta glacie, in aquam cum equo, quem dum unda et cursus fluvii vehementer traheret, nec glaciem apprehendere valeret, venit ei in mentem vovere se ad limina domine Birgittæ et vitam suam correcturum, et, mirum dictu, statim equus traxit se ad partem glaciei et ita faciliter ascendit cum equo contra spem omnium, ac si manus hominum ipsum levassent. Illæsus igitur veniens ad terram, cum iter arripisset ad domum domine Birgittæ, ipsa nocte apparuit ei Domina quædam habitu reverendo dicens: Cogitas venire ad domum meam, nihil proderit animæ tuæ, nisi corium, quo circumligata fuit lingua tua, solveris pura confessione. Qui ex verbis istis compunctus venit, et cum lacrymis totam vitam juventutis suæ confessus est. Nam quoddam horribile peccatum perpetraverat, quod statuit in corde suo nulli se aperire, antequam sciret, se moriturum. Attamen frequenter de aliis peccatis confitebatur, concludens isto modo confessionem: Peto, inquit, absolutionem de omnibus, quæ dixi, et etiam de his, quæ non dixi. Cum vero hoc peccatum diu celatum aperuisset, sensit mirabiliter se alleviatum: antea quippe tamquam gravissimo onere constrictus erat.

amentem sui
competem
facit, e partu
laboranti
adest, et
mortuis de-
nuo vitam
reddidit.
* monentem

47 Quidam in amentiam raptus est ita, ut omnino perdiderat sensum; cumque in oppido extra ecclesiam Lincopen. die nocteque gravaretur, et vix a multis teneri posset, dicens, quemdam hominem teterrimum stare ante se montem* ad sequendum eum, et multa inepta loquebatur. Famulus itaque istius vovit, ut, si dominus suus sensum obtineret, non solum visitaret domum domine Birgittæ, sed perpetuo ei cum suo domino se servitutum. Insuper quousque posset, inducere velle eum ad ejus amorem et honorem. Et sequenti nocte bene convaleuit dicens: Multa loca pertransieram, multas personas teterrimas videram, sed inter alias vidi dominam Birgittam cum duobus comitantibus se loquentem. Facito, inquit, quod servus tuus promisit pro te, et proderit tibi super omnes thesauros. Qui complens votum, non solum in sensibus, sed et in anima est emundatus, abnegans omnes impietates et consuetudines vanas. Mulier de More Lincopen. dioc., cum novem diebus periclitaretur in partu, quæ* vovit multa et multa, sed nihil omnino profecit. Tandem voverunt multæ feminæ circumstantes, quod ipsa cum omni domo sua visitaret domum beatæ Birgittæ, et mox ad horam peperit tanta felicitate, quæ cum octo prius peperisset infantulos, nunquam tanta facilitate et levitate et columitate prius pariebat. Puer quidam mortuus plus, quam ad tres horas rigidus et frigidus jacebat. Cumque jam omnes flerent, mater votum vovit domine Birgittæ, quod, si puer revivisceret, non solum visitaret limina ejus, sed et ei perpetuo deserviret. Et statim, modico intervallo facto, puer, surrexit vivus. Quo facto, venit mater cum puero Vuatzstenum, et

* abundat

testimonio multorum fide dignorum ita factum D esse, ostenderunt. Item consimilis gratia de alio puero narratur, qui longiori spatio temporum quasi ad succensionem unius magnæ candelæ jacentis mortuus, facto voto ad dominam Birgittam, surrexit vivus.

ANNOTATA.

a Brinnum seu Bruna Moraviæ oppidum hic indicari videtur, cum mox num. proxime seq. stantur lectori S. Birgittæ exuvie, in Sueciam transferendæ, primum in Polonia, dein vero in mari inter Alemanniam et Sueciam.

b Vide Annotata in cap. 3, lib. 3 Vitæ S. Catharinæ. a Bertholdo scriptæ, lit. i.

c Vide Annotata ibidem lit. d.

d Vide ibid. lit. k.

e Vide lit. a in Annotatis in part. 1 Miraculorum S. Birgittæ.

f Colitur secundo ab urbe Stockholmiensi militari Sudermanniam versus.

g Pro hoc et similibus, quæ deinceps occurrunt, locis minus notis vide Annotata in cap. 1 lib. 3 Vitæ S. Birgittæ, a Bertholdo scriptæ, E lit. c.

h Seu Gothia Occidentali, Sueciæ regione.

i Ad lacum Vether in Suecia.

k Vide lit. a in Annotatis in part. 1.

l Oppidum Germaniæ in circulo Westphaliæ.

m Vide lit. a in Annotatis in part. 1.

n Hypocaustum.

PARS VI.

Auctoribus monachis Vastenensibus.

CAPUT I.

Miracula aliquot anno MCCCLXXIV patrata.

Benedictus ergo Deus, et Pater Domini nostri Jesus Christi, pater misericordiarum et totius consolationis, qui miserabilis in famulis; etiam jam mundo senescente; fide vero bonis operibus approbata, fere ad occasum mundo tendente, in finem diligendo suos charitatem suam ostendere dignatus est, quique per placita sibi merita venerabilis Brigittæ de Suetia hæc supra dicta miracula, et multa alia, quæ, ne legentes afficerent tædio, non sunt scripta omnia in libro hoc, operari dignatus est. Et [ob] hoc scripta sunt, ut credatis, quomodo hæc erat vera Dei famula, quam tam hujusmodi signis non immerito admirandis dignificaverat et quotidie dignificat, omni nationi, quæ sub cælo est, digne colendam exhibet, quæ a primis juventutis suæ annis jugo servitutis suæ levissimo se subiecit: ita quod cum marito suo devote visitaret Romam, et Compostellam a, et multa alia loca, in quibus Sanctorum reliquiæ requiescunt, rediensque ad patriam ad continentiam perfectionem adduxit eundem, ut multis annis simul

Præmissio

A simul sine exactione, et redditione debiti conjugaliter viverent, jam adhuc ligata matrimonio, sobrietatem vidualem victu et vestitu præferebat, devotioque cordis ejus et orationum instantia magna in ea futuræ resignationis et gratiæ perfectionem præmonstrabant.

revelatio-
num,
b
c
d
B
S. Birgitta
* abundat
* supple:
videt, aut
quid simile
C
facturam,
* an oppo-
sita ?

49 Cumque jam a lege viri soluta esset, bona sua hæredibus et pauperibus distribuens, et a mundi delectationibus et patriæ retinaculis parentumque solatis se expediens, et ex jussu Christi ad Romam iter arripens *b*, ipsum pauperem pauper sequens, nihil sibi nisi simplicissimum victum et vestitum a generis sui nobilitate *c* contemptibilem retinebat. Propter quod et ea, quæ omnem mundi consolationem abjecerat, mirandis consolationibus, gratis et revelationibus est divinitus illustrata, sicut in libris Revelationum sibi cœlitus ostensarum lucidissime continetur. In quibus omnibus non suam, sed Dei gloriam quærens, latere quidem ob humilitatis custodiam maluisset, nisi quantum ad proximorum salutem prospexisset, et ideo Spiritus vel Christi potius sibi insuper apparitiones confessori suo *a* adhuc in corpore viventis, et omnibus his, verum testimonium perhibentibus (scimus enim, et vere credimus, quia verum est testimonium ejus) manifestare jussa est, cui in spiritualibus humiliter obediens, omnia sibi divinitus ostensa non sine devotionis lacrymis revelavit. In quibus, inquam, Revelationibus ostenditur incomprehensibilis et inexcogitabilis Christi Dei et hominis pietatis charitativa dignatio.

50 Atque hinc omnes propter preces et merita Matris misericordiæ Virginis Mariæ, Sanctorumque suorum ab æstu peccatorum et ad postulandum misericordiam placidissime convocantur. Unde Dominus, cui est proprium misereri semper et parcere, in his Revelationibus suam omnipotentiam suæ divinitatis in sublimitate maximæ miserationis indicat, ut inexcusabiles sint omnes, operante divino judicio, qui misericordiam tam leniter, tamque dulciter exhibitam contempserint: numquid non excusabiliter dignus est justitia divini judicii fieri *, qui tam dulcibus verbis et operibus, quam hujus apparitionis seriem continere * oblatam sibi contemnit admonitionem et respuit miserationem? Quapropter præparent omnes animos, et expandant voluntatum suarum sinus, ut mensura misericordiæ bona, scilicet super meritum confecta, super speratum congruata, super desiderium et omnem cogitationem superfluent per mediatricem matrem Dei et hominis a Filio suo fonte omnis pietatis infundatur: nec suspicio ulla fallacis spiritus mentibus ista legentium obrepit: non enim credendum est, quod spiritus malignus vere justos decipiat, vel peccatores in melius convertat, vel charitatem, quam non habet, cordibus frigidis infundere queat, vel in aliquo gloriam Dei, cui invidet, promoveat.

51 Sicut enim impossibile est, quod spiritus veritatis loquatur mendacium, vel a justitia quemquam avertat, vel superbiam, vel invidiam cordibus sibi subditis inspiret, vel omnipotentis Dei contemptum adducat, et spiritui falsitatis oppositum * horum malorum propter inolitam ei malignitatem et nequitiam omnino sunt interdicta, et si forte quis hoc, vel aliquid horum bonorum spiritui maligno possibilia esse ad faciendum contendat; consequens est, quod

Octobris Tomus IV.

opposito horum spiritui maligno, et sanato possibilia esse contendat, et veniat mendabilis error, ut mala Deo et bona diabolo tribuantur, et justorum princeps et rectorum credatur diabolus; impiorum vero structor et investigator * Deus esse blasphemetur. Si quis autem Revelationibus, quæ a Jesu Christo et amantissima matre sua Maria Virgine sint misericorditer ostense, credere nequeverit vel noluerit, operibus ipsis credat. Ipsa enim opera testimonium perhibent, de cujus spirituali locuta sit vivens in corpore, quæ carne soluta tantis miraculis quotidie succurrendo illustratur. Incredibile enim, imo impossibile esset, quod Deus secretorum cognitor, hanc tam mirabiliter dignificaret mortuum, si tanta, quæ in Revelationibus continetur, contra scientem omnia ad inventionem propria fingere præsumpsisset.

52 Hæc autem miracula, quæ in hoc parvo volumine continentur, in quibus non est attendenda Latinitas, ruditas, nuditas, vel simplicitas, sed propter dilectam sibi mirabiliter operantem amantissima charitas, immensa bonitas et suavissima benignitas; non solum nota sunt E venerabilibus patribus et dominis, videlicet domino Brigero archiepiscopo Upsalen. *f*, domino Thoma episcopo Vexionen. *g*, domino Nicolao episcopo Scaren., domino Matthiæ, episcopo Arosiens. *h*, dominis canonicis Capituli Lincop., inelytis baronibus domino Amigloslo comiti Urknoënsi, Boëtio Joannis capitaneo Silanden., dominis Benedicto et Carolo consiliariis et militibus illustris regis Suetiæ, qui ad firmiorem evidentiam eadem vera et fide digna sigillorum appensione approbarunt; verum etiam toti fere communitati Suecorum regni antedicti, * pro recuperanda tam animæ, quam corporis sanitate ad dictum locum Vuastenum, ubi ossa ejusdem Domine quiescunt, catervatim quotidie conflunt, quæ per eam fiunt signorum magnalia cernere cupientes. Ad laudem et gloriam Domini nostri Jesu Christi, cui est honor et gloria cum imperiali potentia per infinita sæcula sæculorum. Amen.

53 Benedictus Deus et pater Domini nostri Jesu Christi, pater misericordiarum et totius consolationis, qui ad ædificationem et consolationem suorum in primis temporibus per servos F suos Prophetas fecit magna et inscrutabilia et mirabilia absque numero, salutemque magnam in medio terræ, dum in Judæa tantum notus esset. Intrante vero tempore miserationis gentium, dedit hominibus scientiam Altissimus honorari in mirabilibus suis, in his curans, mitigabat dolores per mundi climata circumquaque, cum in omnem terram sonus prædicationis Apostolorum * procederet, manus suas extendens tunc in sufficientia ad sanitates et signa et prodigia fieri pro nomine sancti filii sui Jesu, quæ Suetia Borealis regio audita percipiens, suave jugum Domini sponte suscepit, evulsisque spinis perfidiæ et tribulis idololatriæ, ut vinea fructifera fructus justitiæ germinaret. Et hæc vinea, de tenebris idololatræ Agyptiorum ergastulis prælucente lumine, gratia Dei, translata, ejusque dextera firmis fidei radicibus plantata, nec non sedulis cœlestium dogmatum imbribus per doctores Catholicos *i* irrigata, licet aliquoties, raro tamen miraculorum in signis ad uberiorem virtutem perfectam fuisse dignoscitur illustrata.

AA. MONS.
VASTEN-
SIBUS.
* an oppo-
sita?
* an instiga-
tor?

et miraculo-
rum ejus en-
comio,

f
g
h

* supple: qui

ad hæc litteris

F

i

AA. MONN.
VASTENENSIS-
BUS.
consignanda

54 Unde in illa nonnulli devotis cupiebant affectibus huiusmodi caleferi, et ad amorem divinum ferventius accendi, ne Aquilo ille, a quo panditur omne malum super habitatores terræ, aliquos imbecilles ejus palmites gelu perfidiæ posset exurere, seu radices ejus extirpare. Quorum desideriis Dominator virtutum, qui cum tranquillitate judicat, et magna reverentia disponit omnia, benigniter accurrens ineffabili sua sapientia ad nos habitantes in his extremis terræ finibus, regno videlicet Sueciæ prædicto, attingendo invenit magni pretii mulierem, videlicet venerabilem et sanctæ memoriæ dominam Birgittam, virtutum armis contra vitia valde fortem, ut in illo libro de Vita ipsius plenius declaratur, et sibi revelando secreta celestia Sponsam suam et filiam suam creberrime nominatur *, ut in Libris Revelationum sibi viventi in corpore cœlitus ostensorum aptius edocetur. Et ne humanæ conditionis infirmitas nimis tarda ad credendum redderetur, quod Christus in cœlo residens, loqui feminæ in hac mortalitate degenti dignaretur, non cessat ejusdem Dei et

* nominat

B Domini nostri Jesu Christi magnifica gloria Sponsam suam in omnibus circumquaque regnis magnificis, ut infra dicitur, miraculorum prodigiis illustrare, sic pie satisfaciens oculis suis videre mirabilia fieri affectantium; nec non evidenter ostendens, hanc se intime dilexisse, crebrisque et charitativis locutionibus consolatoriis, nec non admirandis revelationibus lætificasse viventem in corpore, ad cujus nominis invocationem in carne mortua, tam innumera signorum magnalia quotidie dignaretur ostendere.

Vastenensis
monachi

55 Quæ si omnia publicarentur, unius scriptoris, licet velocissimi sedulitas ea colligere et conscribere non valeret. Igitur ad hoc, ut a pueris devotis magnificentie divinæ laudabile nomen eo ferventius exaltetur, et agnoscat omne sæculum, quanta gloria Deus dignificat in Sanctis suis prædictam famulam suam Dominam Birgittam a primo tempore, quo ab Urbe Romana ossa sua translata sunt k, ex præcepto venerabilis in Christo patris domini Nicolai divina miseratione episcopi Lincopen. per patientem litteram ipsius sigillo roboratam, nos Gudnarus Frederici l, Joannes Giurderi, et Baptismundus, licet indigni, presbyteri in monasterio Vuatzsteno Lincopen. diœc. prædicti regni Suetiæ commorantes, diligentiam, quam potuimus, apposuimus ad scribendum in hoc volumine, cum testibus et personarum et locorum, in quibus habitabant, nominibus aliqua miracula, per quæ virtuosus Deus glorificat Famulam suam: sed nequaquam omnia, sed multa valde stupenda referuntur nobis. Collegimus etiam prius aliqua miracula in unum alium libellum, quem reverenda domina Catharina, venerabilis et sanctæ memoriæ dominæ Birgittæ filia, tulit secum ad Sedem Apostolicam, sigillatum sigillis venerabilium patrum ac dominorum, qui in fine ipsius nominantur, et ex miraculis, quæ scripta sunt in libello, scripsimus sex in principio voluminis cum personarum, testium et locorum, in quibus habitant, nominibus. Facta autem sunt illa sex miracula non longe a monasterio Vuatzsteno, et ideo ad ea testes et nomina facilliter reperire potuimus.

se accingunt.

m

56 Alia vero pleraque m facta sunt in remotis partibus et ideo testes ad hæc inquirere sine

difficultate non valuimus; nec * in his sex propter appositionem nominum testium et locorum necessario compulsis sumus dictiones aliquas prætermittere; verumtamen tam illa, quam ista in veritate facta scimus, et vidimus personas, cum quibus facta sunt; licet primo per negligentiam testes vel nomina illi * apponere omisimus. Vere etiam credimus, multa per eam facta miracula, quæ nusquam referuntur ad nos, quod patet per multos huc peregrinantium, et ceram in diversis formis suspendentium, qui ita veniunt atque recedunt, qui nobis penitus nihil loquuntur. Sciendum est insuper, quod multi sunt in partibus istis cognomina non habentes: huiusmodi ergo de oppidis, in quibus habitant, nominamus. Item notandum, quod veniunt aliqui non recordantes præcise dicere nobis diem, quo infirmitas eorum incepit, aut finierit. Diem ergo et annum, quo ad nos veniunt, ponimus, hoc ex plerisque perpendicularibus, quod statim, finita passione, iter arripiunt, quorum aliqui hoc valde debiles attentant, et ad locum ipsum Vuatzstenum pervenientes gaudent se per venerabilis dominæ Birgittæ merita perfectæ curationis antidotum in itinere prægustasse. Initium ergo signorum, per eam in partibus istis factorum, hoc est.

57 Contigit anno MCCCXXIV feria tertia Pentecostes, quod quidam nobilis, Fadheresse nomine, de oppido Södhrbii, parochiæ Jeroptompta Lincopen. diœc. n ab hostibus suis capitur, et strictissime ligatus a domo sua plus quam xxx milliaris usque ad litus maris adducitur. Nave itaque parata, qua ad Alemanniam ulterius traderetur, ut ibi liberius tantam argenti summam, quantam vellent, ab eo per pœnas extorquere possent; stans itaque vir ille in litore, doloribus undequaque circumseptus, audit, quod illi qui transtulerunt reliquias dominæ Birgittæ a Roma, pausandi gratia constiterent non longe a loco, quo ille staret. Illam ergo in sui auxilium, ut saltem in patria sua remeare posset, altis spiribus invocabat. Et statim armati de propinquo castro Brimi plures et fortiores captivatoribus suis venerunt, et prohibuerunt, ne adduceretur in regionem alteram, sed imponeretur sibi ibi certa summa pecuniæ pro captivitate solvenda; si iustitia sic dictaret, quod et factum est, et ille liber ad patriam dimissus est. Illi tamen, qui juvabant eum, in nullo sibi attinebant, sed huc usque venerant propter inimicos ejus. Ille vero, dum reverteretur ad propria, venit ad illos, qui transtulerant ossa dominæ Birgittæ, et sequebatur eos, usque dum collocassent ea in monasterio suo Vuatzsteno, quo collocata sunt quarto Nonas Julii o anni prædicti, narrans gratiam factam. Postmodum per reges et proceres liber datus est, ita quod captivatoribus suis obolum postea non solverit. Testes sunt nobiles viri Haquinus Tampe de oppido Ludhigistadl parrochia Sydstad Lincopen. diœc.

58 Nobilis quidam Hanus similiter nomine in civitate Sadhr. Lincopen. diœc. aperte blasphemans laude dignam Birgittam, ubi primum venimus ad regnum Suetiæ in festo Apostolorum Petri et Pauli anni prædicti p, tanta furia arreptus est, quod non solum vidit multitudinem dæmonum, sed currens ad quamdam arborem et se exspoliens vestibus, flectensque genua coram arbore se vehementissime flagellavit; et qui solebat ante dicere, Quid mihi de illa Vetula

* an nec non

* an illis?

Ejus ope cap-
tus a hosti-
bus liberatur.

F

o

furiis actus

tula

A tula et de reliquiis suis, et si haberem unum equum valentem xl marcas, de illa nihil penitus curarem; postquam se flagellasset, invenit unam equam miseram et super eam sedens equitavit ad ecclesiam S. Laurentii Sudhricopen q, ibique dimittens equam intravit ecclesiam, claudensque ostium super se solum cum virgis et baculis totum corpus suum et caput miserabiliter vulneravit. Quod percipientes amici sui veniebant, et pulsabant ad ostium, ut eis aperiret. Ipso vero negante, ipsi tamen per aliquas fenestras ecclesiae intraverunt. Quod ipse videns, quasi pro saevis hostibus cum baculis, quibus se prius percusserat, se defendit, quem ipsi per astuta consilia capientes ad hospitium suum importune traxerunt.

mentis tron-
quillitati
reducitur,
B 59 Ille autem ex dementia sua digitos den-
tibus mordens, improprians eis et clamans, Vos
maledicti latrones et tyranni ita male locuti
estis de illa beata domina Birgitta, sicut et ego;
ita digni estis maledictione et demonum socie-
tate, sicut ego. Qui suam et eorum nequitiam
detegens, tandem rediit ad sensum suum et vo-
tum vovit visere reliquias sanctas. Cumque ve-
nisset in mentem prius ire ad limina Aquisgra-
ni r, quia prius hoc voverat, et non impleve-
rat, statim iterum arripitur, et gravius more
solito multitudine demonum vexatur, et cum
aliquantulum respiraret, habito consilio cum quo-
dam viro discreto, promisit, ut monasterium
Vuatzstenum visitaret. Qui arripens iter primo,
quasi mole quadam depressus vix ire potuit;
sed egressus civitatem in maxima humilitate,
pauperrimo habitu, nudis pedibus, per longas
duas dietas venit ad locum destinatum, et tanta
facilitate iter suum peregit, ac si infirmus non
fuisset, Deo gratias referens, oblationem suam
humiliter offerebat. Testes sunt honorabiles viri
dominus Laurentius, curatus ecclesiae predictae
sancti Laurentii, et frater suus dominus Tostus,
vicecuratus ecclesiae S. Trinitatis in civitate præ-
dicta.

paralysis su-
bita,
C 60 Nobilis quidam Regualdus, Inolisson no-
mine, de oppido Idhmg, Parochiae Naselta Stran-
gen. dioc. s paraliticus effectus fuit, ita quod
nullius membri dexteræ partis usum haberet,
et loquendi, videndi, audiendi officium amisisset.
Quod videntes uxor ejus et sacerdos curatus ibi-
dem dominus Joannes, et sibi plurimum condo-
lentes, voverunt pro ipso, cum ipsemet non pos-
set, quod ipse visitaret reliquias domine Birgittæ
in Watzsteno, oblaturus pro quolibet articulo,
usu officii sui naturalis carente, unam marcæ
cere. Quo facto, mirum in modum paulatim
sensit se sanari; qui circa Nativitatem beate
Virginis veniebat Watzstenum humiliter implens
votum suum. Testes sunt Joannes predictus, pa-
ter Styrbertus abbas monasterii Vilete ejusdem
dioc., et Laurentius de oppido Thiorby ejusdem
parochiae.

et naufragi-
um
t
u
x
y 61 Honorabilis pater Stibernus abbas de mo-
nasterio Juleta Strengien. dioc. t ad Watzstenum
dixit litteras in hæc verba: Reverendo viro
domino Petro, Priori Alvastri u, in Vuatzste-
no existenti in Domino salutem. Abscondere cœ-
pi, quod exerior non abscondendum esse, vi-
delicet quod Domina illa gloriosa, domina Bir-
gitta magna, dum invocata fuerit, in aquarum
periculis auxiliatrix erat. Nam in Stagno Ma-
leer x proo passagium Ologasund navem ascen-
di transiturus versus Strengines y, extensoque
velo sub illo vehementi flatu, qui erat circa fe-

stus B. Martini, scopulo quodam læsa est navis; AA. MONN.
fracto autem gubernaculo et rupta navi, velum
deponere volebamus, sed non potuimus, flatu
instrumenta veli stringente; sicque navis velo-
cissime currens fortius rupta est. Tandem velum
trahere volentes in tanto periculo Missam, Salve,
sancta Parens, in honorem gloriose Birgittæ di-
cendam vovimus, et tantum protinus relevamen
accepimus, quod nec minima gutta aquæ perci-
piebatur navem intrare. Pueri autem et famuli,
priusquam navis rumpebatur, ad unam leucam
pluries exhauserunt aquam, quia navis propter
vetustatem porosa erat, rupturæ vero tam amplæ
fuerunt, quod non erat in manu nostra auxilium
ferre.

62 Ipsi itaque ab invasione aquæ mirabiliter depellitur,
exemptis, etiam, por, qui ante receperunt aquam,
tanto deferentes facto quieverunt. Verumtamen
aqua, rupturis alludens, inusitatum sonum de-
dit, mira reluctante potentia, quippe in compa-
ratione tantæ resistantiæ ostendit, se in tali acti-
one minoris esse potentiae et virtutis. A terra
utique remoti eramus sub isto facto ad longam
dimidiam leucam, et navis postmodum remis ad
terram ducta et in portu firmata, aqua mox
coepit absorbere. Post hujus reparationem famuli
se habuerunt in exhauriendo aquam de navi, si-
cut ante fractionem: me autem descendente de
navi Strengenes, et famuli persequerentur viam
versus civitatem Stocholmiensem z, ubi eadem
navis penitus est destructa, illæsis tamen famu-
lis et rebus nostris. Hæc itaque facta sunt non
invocantis merito, sed invocati nominis dignitate.
Et quid igitur tantæ auxiliatrici rependemus?
Scimus pro certo, quod ipsa re vera et nomine ve-
raciter extitit bona, invocantibus reis juvamen tri-
buens. Taceant adversarii. Valet in Christo sem-
per. Scriptum in crastino B. Vincentii meritis glo-
riosi. Testes sunt dominus Soal monachus, et sacer-
dos monasterii Riina in terra Gothlandiæ aa Bero-
campæ Laurentii Benedicti, Joannes Petri nobiscum
in navi periclitantes. Ista quatuor miracula posita
sunt in primo libro, et duo de illis, videlicet de do-
mino Nicolao de Suenethals, et de piscatoribus
sequuntur.

63 Item circa festum S. Nicolai episcopi nobi-
lis quidam primo nomine de castro sito juxta
civitatem Orobro bb Strengien. dioc. deridens
Dei Famulam altero oculo subito privatus est.
Qui post dimidium annum de blasphemia pœni-
tens, et votum peregrinationis ad eam emittens
atque perficiens se, gaudebat amissam præteriti
oculi claritatem recuperasse. Testes sunt Her-
mannus scura et Villabargh cum ceteris ejus-
dem castri castrensibus. Eodem tempore Jacobus
aurifaber, civis dictæ civitatis Orobro, etiam
blasphemans Dei Famulam paralisi dissolutus
est, qua per tres dies et tres noctes miserabili-
ter afflictus est, vovit se peregre visere, quam
deriserat, qui mox usu firmaque stabilitate mem-
brorum percepta, quod voverat, adimplevit. Te-
stes sunt concives et amici sui Aquinus et Joan-
nes.

ANNOTATA.

a De itinere ejus Compostellano vide dicta § 9
Comment. præv.

b Anno 1346.

c De hac consule § 3 Comment. prævii

d A confessionibus illi fuere Matthias, cano-
nicus Lincopiensis in Suecia, Petrus Alvastren-
sis,

AA. MONN.
VASTENENSIS.
BUS.

sis, et alter item Petrus, Vastenensis dein confessor generalis.

e An a voce Mendum hoc Adjectivum hic deducitur?

f Qui vitam S. Birgittæ, primo loco supra excusam, conscripsit.

g Hic adstilisse continuo traditur ædificationi monasterii Vastenensis usque ad annum 1374 in hujus loci Diario ad annum 1405.

h Harum in Suecia diocesum notitiam dedi in Annotatis in part. i Miraculorum lit. a.

i S. Anscharii, archiepiscopi Hamburgensis, Danorum et Suecorum seculo ix Apostoli, Vitam habes in Opere nostro tom. i Februarii ad diem iv ejusdem mensis: de Suecorum vero conversatione agitur § ix Comment. prævii pag. 401.

k Cœpta est ea translatio anno 1373, mense Septembri; perfecta vero sequenti mense Julio.

l Fuit e comitibus S. Birgittæ Hierosolymam peregrinantis, uti et S. Catharinæ, ejus filix, matris suæ reliquias in Sueciam deportantis, ex Diario Vastenensi ad annum 1389, quo obiit.

m Videntur hic indicari miracula part. 5 supra relata. Vide num. 399 Comment. prævii.

B n Videsis lit. a in Annotatis in part. i Miraculorum supra.

o Die iv Julii.

p Id est, anni 1374.

q Id est, ut opinor Sudhercopensis; de Sudhercopensi autem Sueciæ portu vide Annotata in cap. 3, lib. 3 vitæ S. Birgittæ lit. k.

r Vide Annotata in part. 5 Miraculorum S. Birgittæ lit. k.

f Vide ibid.

t Vide Annotata in cap. 3 lib. 3 vitæ S. Birgittæ, a Bertholdo scriptæ lit. f.

u Monasterii Ordinis Cisterciensis ad locum Vether.

x In Gothia Orientali.

y Strengnesiam.

z Regum Sueciæ modo sedem.

aa Sueciæ Orientalis pars est.

bb In Nericia sitam.

CAPUT II.

C Miracula, anno MCCCCLXXV facta.

Amens, mutus, languidus, a

Item anno sequenti, videlicet anno Domini MCCCCLXXV, Benedictus, monachus Ordinis Prædicatorum de claustrum suo in civitate Strengien. a consistens apud ecclesiam Ekiolistadh ejusdem dioc. deridens laudabilem Dominam, amens omnino effectus est per tres dies et noctes circa Epiphaniam Domini; qui, facto ad eum peregrinationis voto, quam deriserat, visitare, vivacitatem sensuum pristinam est adeptus. Testes sunt honorabiles viri et dominus curatus ecclesiæ Ekiolistadh, dominus Honichinus curatus ecclesiæ Ekgeby ejusdem dioc. Item circa Epiphaniam Domini Nicolaus pistor quadraginta fere annorum de oppido Uthebgrh parochiæ Hunnita in vallibus Arosien. dioc. b a nativitate mutus, audita fama miraculorum, per quæ omnipotens Deus mirificat Famulam suam, gratia adipiscendi usum loquelæ peregrin-

nando cœpit visere locum Watzstenum, soluto in itinere lingue ligamine, perfecto loquendi præditus officio, ad propria cum gaudio reversus, est, peregrinatione sua fideliter consummata. Testes sunt Nicolaus et Laurentius agricultores in oppido prædicto. Petrus sartor de Kausbethorp. parochiæ Kustha Srengien. dioc. per novem hebdomadas languore gravissimo laborans, novem ultimis diebus perduto sensu atque loquela, nihil omnino comedere potuit. Tandem ad sensum rediens, fecit votum peregrinationis ad monasterium Watzstenum, quod, illico plena sanitate recepta, circa Octavam Epiphaniæ humiliter adimplevit. Testes sunt Holinger de oppido Gutamu, Joannes de oppido Frolimda ejusdem parochiæ.

65 Item circa Purificationem B. Virginis Joannes monachus de Ordine Minorum claustrum sito in civitate Orbuga. c Arosien. dioc. verbis minus decentibus blasphemans gratiam reverendæ Domine nostræ factam, morbo epileptico * subito cecidit, et visu, auditu, loquela, motu, omni quæ sensu rationabili perduto, per tres dies et noctes jacuit quasi truncus inutilis, cujus miseriæ Dominus Arvidus ecclesiæ prædictæ curatus, et discretæ matronæ ejusdem civitatis Catharina et Margarita compatientes, fecerunt votum peregrinationis pro eo Famulæ Dei, qui eadem hora surgens sanus, fatebatur, se libenter velle, quod pro eo voverant, adimplere. Testes prædicti sunt. Ryatilborg, uxor Gymari, de oppido Unidhalbagh parochiæ Hunnita Arosien. dioc. per tres dies et noctes periculosissime laboravit, ita quod mulieres secum existentes de vita ipsius penitus desperarent. Adveniens post curatus ecclesiæ Arvidus pro audienda ab ea confessione, sibi consuluit Famulæ Dei votum peregrinationis emitte-
tere. Quo facto, infantem peperit incolumem circa festum Purificationis B. Virginis votum fideliter adimplendo. Testes sunt dominus Arnoldus prædictus, Catharina et Ignefridis, convicinæ suæ. Dominus Nicolaus curatus ecclesiæ Suas-
hal Lincopen, dioc. paralisi dissolutus pro sui sanatione dominam Birgittam devote flagitavit, et tempore Quadragesimæ, prout potuit, venit Watzstenum pro salute recuperanda, ubi in paucis diebus tantum convaleuit, quod in sancto die Paschæ, nobis et aliis pluribus videntibus, Mis-
sas in monasterio celebravit, et, hoc est, Nono Kal. Augusti anni instantis d suam ecclesiam
sanus regit. Testes sunt honorabiles viri Tiko curatus ecclesiæ Vadrhstatha, et dominus Andreas curatus parochialis ecclesiæ Arrestadha, et dominus Tyrgillus de domo S. Spiritus Skami-
gen.

66 Decem viri cum puero parvo sedebant ad piscandum super glaciem in stagno magno, monasterio Waszstenensi adjacenti, ubi talis est consuetudo, quod, dum appropinquat tempus resolutionis glaciæ, vehementissimo strepitu incipit ebullire et commovere a profundo et magna violentia rumpere primo parvas rimas, quæ sunt in glaciæ, has in modico spatio faciens valde latas, licet glaciæ in densitate habuerit plus, quam ulnam. Et tunc, superius adjuvante impetu ventorum, dividitur tota glaciæ in grossa frusticula, et tunc multi existentes super ipsam multoties submerguntur. Et, licet istud videatur mirabile ad credendum, hoc tamen omnis circumjacens regio attestatus. Sex vero de decem dictis viris commotionem a profundo au-
dientes,

epilepticus, e
partu labo-
rans et para-
lyticus sa-
natus,
epileptico
e

submersio
periculo

A dientes, et stagni consuetudinem non ignorantes, cursu velocissimo properabant ad litus, relictis piscibus omnibus, quos prenderant, cæterisque rebus suis. Alii vero quatuor, videlicet Syndom- quisebargh parochiæ Watzstenensis Lincopen., diœc. Kar, et Emiregus in Vastesthadu parochiæ Orabargh ejusdem diœc. et Dalpho in oppido, et parochianus ejusdem diœc. cum puero volentes sua secum tollere sustinuerunt modicum, et, cum jam præparabant se ad discedendum, viderunt inter se et socios suos aperturam tam amplam effectam, quod impossibile erat eis venire post ipsos, unde ex horribili collisione et commotione glaciæ usque ad mortem turbati, cum nihil expectarent, nisi submersionem subitam, levaverunt oculos versus Watzstenum, dominam Birgittam sibi in auxilium humiliter invocantes.

67 Quo facto, mirum in modum pars glaciæ, in quo illi stabant periculosissime, in ictu oculi contra violentiam ventorum conjunxit se ad illam partem, quæ adiacebat littori, in qua sine periculo stabant illorum socii, permittentes eos ad locum

B securum accedere. Jamque illis in securitate stantibus, glaciæ tanta facilitate disjuncta est, quanta conjuncta. Dictus vero puer properans post eos, sed saltare non valens tanta velocitate, quanta illi, cum disjungeretur glaciæ, persiliit in aqua. Quod videntes hi decem viri, et ipsum in nullo juvare valentes, pro ipsius liberatione dominam Birgittam flexis genibus implorabant, qui mox, constituta sibi manu cujusdam, ex aqua levatus est. Illi omnes, cum quibus miraculum factum est, circa Annunciationem Domini venientes ad Watzstenum et lacrymantes præ gaudio, auxilium sibi mirabiliter et misericorditer præstitum pluribus intimabant. Testes sunt Suenon Arnabagh, Aquinus Kuntz de oppido Subii parochiæ Ortaton Lincopen diœc.

68 Dominus Nicolaus curatus ecclesiæ Unighby Strangen. diœc. credere nolens oblocutionibus, honorandam dominam Birgittam blasphemabat. Quod faciens dolore gravissimo in dextero brachio percussus est, quod per tres dies ita intolerabiliter affligebatur, quod nec comedere, sive dormire, aut

C aliquid quietis remedium invenire potuit. Tandem intelligens, se propter ingratitudinem erga Famulam Dei factam correctum, pœnituit vovens se intimo corde sibi non derogare de cætero, sed, in quibus possit, digna reverentia honorare. Quo facto, sanitatem pristinam sibi redditam sentiebat. Testes sunt honorabiles domini Henechinus Ekby ecclesiæ curatus, et Orlandus curatus ecclesiæ Arabargh ejusdem diœc. Eadem diœc. atque parochia Agbordus de oppido Giamsge per novem dies insensatus est, pro quo uxor et amici votum peregrinationis ad Watzstenum firmiter emisunt. Qui statim, sensu rationabili sibi reddito, circa Annuntiationem Domini votum per se factum devota alacritate complevit, adjungens, quod Vigiliæ Famulæ Dei, dum statueretur, jejunaret, et unam Missam ob reverentiam ejus quolibet anno dici faciet. Testes sunt Arnardus suus, Ignemarius, et Karaldus de oppido Ulda ejusdem parochiæ.

69 Margarita de oppido Olkne parochia Biornas Kogh Arosien. diœc. peperit infantem mortuum et totaliter denigratum, cunctis credentibus, quod in lingua ejus niger carbo teneret, qui et magis phantasma, quam homo putabatur. Hæc votum vovit ad Watzstenum, et infans revixit, et colorem et formam decentem in omnibus membris recuperavit.

Testes sunt Ingridis et Helena obstetrices et convicinæ suæ Agnes de oppido Vualsoni ejusdem diœc. et parochiæ infantem vivum sensit in utero suo, quem postea mortuum intellexit per sex septimanas, et, mirum dictu, testificantibus mulieribus, fide dignis, Margarita et Lucia, quæ frequentius ei aderant, uno palmo effecta est gracilior sive tenerior, quam fuerat ante, dum infans sentiebatur vivus. Facto igitur voto ad limina B. Birgittæ, mulier peperit infantem vivum, portans eum ad Watzstenum post partum ejus quatuordecim septimanis. Testes sunt mulieres prædictæ, convicinæ suæ. Pistrix quædam, Ramburgis nomine, de civitate Arosien. furti rea deprehenditur et carcere ligatur, ut postmodum ad mortem judicii tradita condemnaretur. Hæc pro sui liberatione dominam Birgittam invocabat, vovens, se Watzsteno laboraturam per annum, et post pusillum soluta, Watzstenum veniens paulo post Pentecosten complet sedulo votum suum. Testes sunt Joannes cum cæteris per eam coctum panem quotidie comedentibus.

70 Mulier quædam, Margarita nomine, de civitate et diœcesi Troudenen. e in regno Norvegiæ paralitica, muta, totius corporis viribus inconsolabiliter destituta, quasi truncus inutilis, quotidie jacebat in grabato. Huic dormienti apparuit Domina quædam reverendo habitu dicens: Ego sum Birgitta de Watzsteno, jamque curabo te de infirmitate tua, et tu sanata venies ad locum meum, tibi gratiam factam publice confessura. Hoc dicto, quasi unguento medicaminis tetigit membra dolentia. Evigilans autem mulier invenit se omnibus membris sanata, loquela omnique corporis fortitudine plenarie restituta. Hæc Watzstenum veniens coram presbyteris, ibi existentibus et multis aliis hæc enarravit, ejusque membra præcipue in dextera parte carnositate fere carentia satis liquide monstrant pellem, quæ deposita fuerat, ad ambulandum tamen et laborandum robore corporis viguit vigorosa. Testes sunt nobiles viri, dominus Petrus Forse miles de Notaby, parochiæ Lohmand, Lincopen, diœc., et Joannes Petri de Vestaby, parochiæ Vardahanas ejusdem diœcesis.

71 Folquinus de oppido Mordanhuegh, parochiæ Hinnita Arosien. diœc. gravissimo dolore per tres dies afflictus ad Watzstenum contra suarum virium facultatem et amicorum consilium iter, prout potuit arripuit, ubi se gaudebat recuperasse pristinam sanitatem. Testes sunt dominus Arnolfus curatus ecclesiæ prædictæ, et Petrus de oppido Oppeby ejusdem parochiæ. Ingeborch, uxor Olmgeri de oppido Gotaubi parochiæ Panchaby Strangien. diœc., omnino surda per tres annos, facto voto ad Watzstenum ob reverentiam domine Birgittæ, et auditus recuperationem, peregrinationis voto surditate detersa, recepit auditum, in Nativitate B. Virginis perficiens votum suum. Testes sunt Joannes de oppido Menghmniston, et Suuono Surabonen. de oppido Solberghm. ejusdem parochiæ.

72 Christina, uxor Laurentii campanarii ecclesiæ Kyl Strangien. diœc., obsessa a dæmone et totius corporis privata valetudine, sensusque rationabilis in parte perditio regimine, per xv annos continuos afflicte jacuit in grabato, frequenter ab inhabitante se dæmone audiens horribilia verba et abominabilia, dicente inter alia: Jam extraham cor tuum de corpore tuo, teque morte turpissima condemnabo. Huic in somnis apparuit persona quædam venerando habitu consulens sibi, quod pro mundatione ab immundo spiritu, sensus atque vigoris corporei restitutione monasterium venerabilis domine Birgittæ

AA. MCNN.
VASTENSI-
RUS.

E
paralytica si
mut et muta
e

F
gravi dolore
affectus et
surda sanan-
tur;

a dæmone
obsessa,

AA. MONN.
VASTENSI-
BUS.

gittæ visitaret peregre. Hæc evigilans sensit se ratione vivaciore solito præditam, et cognito, quod multi tunc instabat proxime festum Nativitatis beatæ Virginis quæ reptando manibus et pedibus, cum aliter non posset, cum aliis iter arripuit. Quæ mox a diabolo liberata, antequam ad locum ipsum pervenisset, integræ sanitatis beneficio tam sensus, quam corporis gaudebat intime. Hæc audientes vix credimus, quod mulier tam diu debilitata, et crudeliter vexata, tam cito fortificaretur et mundaretur. Adjuravimus ergo Dominum Gregorium ecclesiæ prædictæ curatum venientem ad Vuatzstenum, ut nobis hujus rei plenam diceret veritatem, qui ita gestam esse eam, asseruit constanter fidei jramento. Hic igitur hujus miraculi testis est cum Petro, et Sturborbo parochianis suis de oppido

B Hamarby.

et facto ul-
cere labo-
rans curan-
tur.

f

73 Christianæ uxori Gingolphi de oppido Staffatra parochiæ Vist. Lincopen. dioc. f. natum est ulcus sub inguine, crescebatque vehementissime intumescendo per octo septimanas, quibus finitis, cepit ulcus in parte media molle fieri atque disrupti, a qua parte cecidit in terram frusticulum carneum, simile nigro muri admodum magno. Sicque fecit ulcus aperturam per septem hebdomadas, quod quidquid illa comedeat aut bibeat in his septem septimanis per aperturam ulceris effluebat. Comedeat enim capam frequenter inter alia, quæ talis exivit de vulnere, qualiter deglutivit eam. Et cum jam non esset possibile remedium artis medicinalis apponere, mulier illa præ dolore viribus deficiens, facta confessione perceptisque Sacramentis Ecclesiæ, in ultimo spiritu constituta pro restauratione sanitatis incurabili curatricem dominam Birgittam intimo corde invocabat, vovens, se visere locum suum. Vix votum de labiis cordis ejus egressum est, apertura ulceris

C

g

conglutinari cepit atque sanari; illa vero grabato gratanter exurgens paravit se ad perficiendum, quod voverat, et in Epiphania Domini g. Vuatzstenum veniens ista cum jramento et multis testibus, stans juxta ambonem, et ille, qui illo die faciebat sermonem ad populum, firmiter affirmabant. Hujus tamen verbis contradixerunt aliqui, dicentes, esse impossibile, quod deberet per secessum demitti, per talem partem corporis, nisi disrupta essent viscera: quæ si disrupta essent, probaretur iterum impossibile, quod mulier tamdiu vixisset, his disruptis; salvo, quod quidquid Deus facere voluerit creaturæ, sit possibile creatori. Ut sciremus ergo hujus rei veritatem, audivimus dominum Carolum curatum ecclesiæ prædictæ, Vist, qui vera fide assererat, rem ita gestam fuisse, seque ministrasse sibi in infirmitate positæ Sacramenta Ecclesiæ, et signis probasse evidentissimis veritatem omnium prædictorum. Hujus rei testis est cum fide dignis viris dominus Ehorinus Choralis in ecclesia cathedrali Lincopen. dioc. parochus; cui mulier hæc eadem confessa est, et maritus suus Gingulpho prædictus Fridhstano, et Tyrgillus de prædicto oppido Staffatra.

ANNOTATA.

a Vide lit. a in Annotatis in part. 1 supra.

b Vide ibid.

c Arbogha oppidum est Sueciæ in Westman-
nia.

d Nimirum 1376, quo ista scribebat: legendum videtur; et hodie, hoc est, nono Kal. Augusti, ecclesiam sanus regit.

e Vulgo Dronthem seu Nidrosia.

f Vide lit. a in Annotatis in part. 1 Mirac.

g Anni sequentis, seu 1376.

CAPUT III.

Miracula quædam anno MCCCCLXXVI facta.

Uxor Ingevaldi de oppido Inbile, parochia Kare-
clinge Strengien. dioc. circa Octavam Epi-
phanie Domini cum labore et dolore maximo in-
fantem mortuum enixa est; pro ejus vivificatione
parentes, postquam per integrum diem naturalem
exstitisset mortuus, fecerunt votum Famulæ Dei, E
in quem protinus a fonte vitæ vitalis spiritus in-
gressus est. Testes sunt Ragualdus, Nicolaus de
oppido prædicto. Boëtius duorum annorum filius
Petri coloni ex parochia Clastadha prope Watzste-
num Lincopen. dioc. quarta die post Conversionem
S. Pauli deglutivit magnum frustum cuspidis ferri,
quod gutturi ejus ita firmiter est infixum, quod nec
sursum, nec deorsum movere potuit; quod tamen
mater sua, Margarita nomine, longiori digito tan-
gere potuit, sed extrahere non valuit; cernensque
autem, infantem proximo moriturum, portavit eum
in capella jam circumvolutis oculis spirare. * vo-
lentem, et pro ea dominam Birgittam humiliter in-
vocabat: qua orante, ferrum disparuit, et infans
cepit maternas mammillas sugere vultu læto.
Testes sunt Olavaus et Joannes columni * in præ-
dicto oppido.

Ejusdem item
epi infans e-
ta redditor,
ulter moris
pericula cri-
pitur.

* an expira-
re?

* an coloni

75 Fuit in oppido Bro parochia Husaby Lincopen. dioc. quidam rusticus dives, Copper nomine, habens filiam nomine Christinam, quæ a primis annis infantie magnas infestationes in somnis per-
pessa est a diabolo, et hæc volens dicere parentibus, non potuit os aperire. Hoc tamen ex signis aliquibus perpendentes invocaverunt incantatricem quamdam, quæ fecit artes suas super eam, et pejus habuit, quia postea vidit eum in terribis formis diversorum animalium se terrentium, videlicet equorum, luporum, canum, serpentium et hujusmodi. Deinde transacto tempore aliquo, quidam incantator fecit super eam incantationes, et ligavit res aliquas circa collum ejus, et pejus habuit. Quia tunc apparuit, ut puer terribissimus xii annorum, et percutiebat eam sine misericordia, eo quod plenus esset invidia. Et cum vellent super eam plura maleficia facere, cepit fortiter exclamare, dicens, se eo gravius puniri, quo plura facerent. Præterea cum facta esset annorum nubium, viro tradita est legitime circa festum S. Martini. Post hæc autem tertia die venit ad eam diabolus vehementer iratus, et percussit eam ita valenter, quod cecidit in terram, et connexuit ambo genua sua, quæ ita inseparabiliter cohærebant, ac si clavo ferreo confixa forent, ne-
mine

a de monte
elacosa.

F

A mine ea ab invicem separare valente, jacens-
que quasi truncus inutilis, non valens movere
nec manum, nec pedem, nec aliud membro-
rum, sed nec linguam ad expedite loquendum,
submisit tamen loquebatur, difficulter aliquo
intelligente, quid diceret. Odorem non sensit, nisi
pessimum.

ac misere 76 Postea circa festum S. Catharinae visu
oculorum privata, ita quod nihil omnino vide-
ret nisi diabolum, et circa eum unum oculum,
et omne, quod erat cum eo, in illo oculo hæc
videbat, hic eam tam acriter vexabat, commo-
vebat, et collidebat ad parietes, ubi jacebat,
vel sedebat. trahebat eam per crines, et mem-
bratim discerpebat, ut omnes videntes eam mi-
rarentur, quomodo vel una hora tantas penas
vivens pati posset: O insensata peccatorum ob-
stinata duritia! Ut a malis resipiscas, intellige,
quanta malitia puniet animam, in qua servi sce-
lerum enormitate plene prevalent, et * cum tan-

* abundat

B Domini mcccxxvi post octavam Epiphaniae ma-
ritus suus cum amicis suis paravit se, ut trans-
ferret eam, et cum iter arripere, occurrit cum
eis diabolus cum habitu ovalium modernorum,
et eadens in quadam lubrica glacie flere cepit:
quod videns illa dixit sequentibus se, quod fle-
rent. At illi ridere coeperunt. Ille vero surgens
arripuit unum per pedes, et collidebat ad gla-
ciem: alterum vero percussit in dentes cum
instrumento, quo minabat jumenta, ita quod
sanguis efflueret, et dolentibus illis dixit: Pro
tempore vos risistis, jam et ego rideo. Et quo-
cumque portaretur sive in ecclesia, sive alicubi,
semper sequebatur eam diabolus affligendo. Por-
tata autem in cathedrali ecclesia Lincopen. re-
liquit eam extra coemeterium, invasitque ab ec-
clesia redentem statim nequiter pertractando.
Cum jam venisset Vuatzstenum, jacuit in ve-
hiculo, quo illic translata est, confluentibus
multis de habitatoribus loci, et aliis ad viden-
dum, et in conspectu omnium astantium arrip-
uit eam diabolus per pedes elevans in sublime,
et fecit horribiliter cadere in vehiculum.

vexata,

C 77 Post hæc marito cum alio forti viro por-
tante eam in aliam parvam capellam, solito
ponderosior effecta est. Postquam autem collo-
cassent eam in quodam loco in capella, arripuit
eam diabolus per pedes, volens extrahere eam,
frendens horribiliter, quod fere rumpebatur cor
ejus, videns eum, præ timore. Maritus autem
ejus attraxit sibi eam tenens per caput, sed re-
tinere non valuit. Sequenti vero die, quæ erat
dies Sabbati, congregatis omnibus in loco illo
cantare scientibus, post Nonam et Completo-
rium cantavimus a ad expellendum ab ea ma-
lignum spiritum hymnum " Veni Creator Spi-
ritus etc. : " ter cantado versum illum " Ho-
stem repellas longius " Ave Maris stella matu-
tina " et Antiphonam pro reliquiis. Et sic can-
tatum est Dominica, feria ii, iii, iv et v: inte-
rea eam vexabat, et collidebat ad parietem, cir-
ca quem stabat, ita horribiliter, quod fere mo-
vebatur et tremuit tota capella, ut in fletum ex-
citarentur plurimi hoc videntes, et testificata
sunt mulieres eam tangentes, sentire, aliquod
corporeum ita moveri in visceribus ejus, ac si
foret vicina partui. Unde et dixit ad eam diabo-
lus, qui loquebatur secum. Non ego tibi facio
multa sed ille, qui habitat in te, est tibi multo
molestior, te gravius affligendo.

73 Quadam autem die positum est caput
dominae Birgittæ b super caput ejus, et ligata
est super pectus ejus crux argentea parvula, quam
domina Birgitta posuerat in sepulchro Domini
in Jerusalem, et osculabatur manum ejusdem
senis presbyteri. Quo facto, venit ad eam to-
tus furibundus diabolus dicens: Jam multa te-
cum faciunt, posuerunt clavam, quæ mihi est
pessima super caput tuum, vel quare oscularis
manum illius senis pessime fœtentem, exten-
densque manum suam dixit: Osculare manum
meam, quod illa negante, cepit quasi blandis
verbis, velut amicam, rogare eam, quod a se
abjiceret stipulam illam, quam gerebat in pec-
tore, dicens, se præ vehementia fœtoris pes-
simi quod * redderet sibi, non posse commora-
ri. Inter hæc et rogabat eam blandis verbis, ut
a capella secum rediret, dicens, se præ anxie-
tate intolerabili non posse audire illum vehe-
mentem clamorem, qui resonabat ibi. Quinta
autem feria, dum intravimus ad cantandum,
cessavit a vexatione ejus, et recedens extra ca-
pellam clamabat, Væ, væ, quia jam nihil ma-
li possim tibi facere. Et licet dimisisset eam,
jacuit tamen sicut persona, paralisi pessima dis-
soluta. Sequenti vero die, quæ erat dies Con-
versionis S. Pauli, dum in Matutinis cantaba-
tur " Te Deum laudamus " restituta est sibi lo-
quela. Laudabat et illa Deum, dum thurifica-
bantur imagines, sensit naturalem thuris odo-
rem, et dum elevabatur Corpus Christi in pri-
ma Missa, recepit visum, clare videns hostiam
in manu sacerdotis. Quod cum diceret circum-
stantibus, repleta est capella clamore alta voce
laudantium Jesum Christum, et adhuc de loco,
quo jacuit, erigere se non valuit. Finita autem
Missa, accessit ad eam dominus Petrus, quon-
dam venerabilis dominae Birgittæ confessor c, et
statim surrexit et stetit erecta super pedes suos.

AA. MONN.
VASTENESI-
BUS.
semel
6

* an quem?

Quo facto, convocatis omnibus, cantare scien-
tibus, cantavimus " Te Deum laudamus " et se-
quentiam " Gaude, Virgo, Mater Christi " et
Antiphonam pro reliquiis, cum Collecta " San-
cta Maria mater etc. " Et, his finitis, cepit ire
offerens oblationem suam ad altare; ibatque
postmodum libere, quo volebat; peractisque ibi
posthæc decem diebus, gaudens ad propria re-
meavit; et tertia die, postquam domum suam
ingressa est, ut prius a dæmone iterum arrepta
est, totiusque corporis valetudine privata; le-
vius tamen, ut ipsamet fatebatur, quam prius
vexata.

F

79 Deinde in Dominica mediæ Quadragesi-
mæ ad locum prædictum translata profesto An-
nuntiationis B. Virginis visus et omnium mem-
brorum debita et vigorosa recuperabat officia,
decedente ab ea dæmone, et expuente in faciem
ejus atque dicente, dum prope esset, ut por-
taretur in capellam: Jam vilissima facta es, re-
cedamque a te, et eligam pulchriorem. O Do-
mine Jesu, secretorum cognitor, tu scis causam,
quare ista secundo percussa est, et nos vidimus
pro accepta gratia minus regratiari tibi, quam
deberet. Nonne ergo propter ingratitude magis
ligno spiritui iterum affligenda tradita est, et
typum gerit ad benignitatis tuæ accepta benefi-
cia ignaviter ingratorum? Hujus miraculi testes
sunt reverendi patres et domini, videlicet Lau-
rentius, canonicus Lincopen. dioc., dominus
Sohaurus Esgeri, ibidem præbendatus, frater
Olavus, Prior claustrum Fratrum Predicatorum in
civitate Arosien., qui die prædicto, videlicet
Annunciatione

ac iterum
ab eodem
liberatur,

AA. MONN.
VARTENSI-
BUS.

* suppl :
omnes pos-
sunt vel
quid simile.
fugantur
oculorum
dolor de-
monumque
præstigit.

d

Annunciatione B. Virginis viderunt eam expedi-
tè ambulantem et pristinae sanitati restitutam in-
tegre, et dominus Bero, curatus parochialis dic-
tæ ecclesiæ Hersinæ Lincopen. dioc., qui vi-
derunt eam male habentem et prout *, si velint
hodie, hoc est, die S. Laurenti, inspicere bene
sanari.

80 Catharina, uxor Joannis campanarii ec-
clesiæ Bro Arosien. dioc. vehementissimum oculo-
rum dolorem passa est per longum tempus,
pro cuius sanatione maritus suus diversis San-
ctis votum faciens, et nihil proficiens, fecit tan-
dem votum Famulæ Dei : qua mox, evanescente
dolore, recepit clarum visum ; pro qua in Puri-
ficatione B. Virginis votum impletum est. Testes
sunt dominus Joannes ecclesiæ prædictæ cura-
tus, Nicolaus Thidericus de oppido Biergha d
ejusdem parochiæ. Olavus agriculor de oppido
Gritta parochiæ Biornastrog Arosien. dioc.,
gravissimo dolore circa Carnisprivium afflictus
pes tres dies continuos, audivit duodecim dæ-
mones teterrimos in habitu usque ad nates decur-
tato calceis rostratis, et capucis in summitate
exacutis secundum turpissimam consuetudinem
auctorum * modernorum juxta se corizantes atque
dicentes, Si vis consentire nobis, ditabimus te
divitiis ; sin autem nolueris, morte turpissima
condemnabimus te nobiscum et usque ad tartara
deducemus. Quibus ille semper respondit : Con-
sentiam Deo meo et illi reverendæ famulæ suæ
D. Birgittæ, cui votum peregrinationis emiseram,
in quam tota fiducia spero, quod in virtute Dei
de minarumstrarum terroribus eripiet : illam
enim in omnibus diebus vitæ meæ, in quibus
potero, honorabo. Finitis autem his tribus diebus,
horribilis dæmonum visio disparuit, et ille sta-
tim, pristina sanitate percepta, perfecit humiliter
votum suum. Testes sunt honorabiles viri, domi-
nus Carolus, curatus ecclesiæ prædictæ, et domi-
nus Joannes, frater ejus secum tunc existens,
qui viderunt eum ægram, et sanatum audierunt
ista asserentem.

sensus per-
diti resti-
tuntur,
e

* an ad ti-
biæ sonos
institutos ?

81 Burgensis quædam, Catharina nomine, in
civitate et parochia Orabro e Strengien. dioc.
hora Completorii in Carnisprivio revertens a con-
vivio, quo eam ad auleas * choreas non nimis
honestas sui duxerant, in platea, priusquam ve-
nit ad domum suam, a diabolo arrepta est, et
ita crudeliter percussa, quod a planta pedis us-
que ad verticem in omnibus membris esset qua-
si livida, sensu, loquela, visu, auditu, totiusque
corporis perdita valetudine, noctem illam maxima
peregret miseria : circa diluculum autem vocati
sunt ad eam duo honorandi presbyteri in dicta
civitate Orabro tunc existentes, videlicet dominus
Erlandus, curatus parochiæ ecclesiæ Asaborgh, et
dominus Gregorius curatus parochiæ ecclesiæ Kyl,
qui cum aliis amicis ejus votum peregrinationis
ad Vuatzstenum ob reverentiam Famulæ Dei et
conservationem afflictæ mulieris miserant : cui
eadem hora sensus et robor corporis est * non si-
ne admiratione circumstantium restituta. Testes
sunt prædicti presbyteri et Jacobus pistor Ora-
broens.

* sunt
infantium
submersio
impeditur,

82 Contigit in cæna Domini in oppido Ora-
bro parochiæ Hardhberga Lincopen. dioc., fi-
lium Catharinæ viduæ, Tyrgillum nomine, et
filiam ejus Helenam casu incauto de ponte quo-
dam parvo cadere in torrentem impetuosum,
in quo torrente sunt multa molendina, dicto op-
pido attinentia, et hora erat quasi sexta : cernens
vero mulier se liberis orbatam, spem consolati-

vam suæ viduitatis periisse, dolorosis singulti-
bus dominam Birgittam invocabat, ut illa vene-
rabilis Vidua, quæ diu ante mortem mariti, illo
consentiente, castitatem servare voverat, lauda-
biliter vixerat et jam cœlesti Sponso inseparabi-
liter conjuncta vere creditur, desolata et mise-
ræ viduæ succurrere dignaretur, vovens ad Vuatz-
stenum peregre cum parvulis profecturam, si vi-
vos eos de gurgitibus aquarum recipere posset.
Deinde extergens lacrymas ab oculis vidit eos
amplius cursu impetuosissimo raptos per loca
trium molendinorum, et puerum per pedem in
prærupto ejusdem magni lapidis detineri, et
puellam alii obstaculo adhasisse, ita tamen, quod
aquæ decurrentis inundatio super eos efflueret,
licet videri poterant, et quia pro valida torren-
tis impetuositate navem non esset possibile ad
eos attingere, convocabat multam vicinorum tur-
bam qui parabant multa instrumenta quibus
succurrere possent, et pertingentes ad eos circa
horam vespertinam, invenerunt eos vivos, illos
et incolumes, ac si in loco florido quievisset,
excepto, quod ex omni parte fluvii cursu erant
madefacti. Hæc mulier in Dominica * Quasi mo-
do geniti f * votum suum perficiens, ista cum
gratiarum actionibus publice confessa est. Testes
sunt honorabiles viri, dominus Tydemannus,
vice-curatus ecclesiæ S. Laurentii in civitate Lin-
copen., et Tyrgillus vice consul et civis ejusdem
civitatis.

83 Duæ mulieres, videlicet Catharina uxor
Godhsens, et Benedicta vidua, parochia et ci-
vitate, quæ dicitur Aaos g Lunden. dioc. regi-
ni Daciæ, peracto in Vuatzsteno voto suo, in
Cæna Domini revertebantur ad propria, quæ,
dum irent per magnam sylvam non longe ab ec-
clesia Ubrichstada Lincopen. dioc., a quodam
latrone magnæ crudelitatis et fortitudinis præ-
ventæ sunt, qui minabat eas lancea sua a solis
ortu usque ad occasum per dumos arcetos, aspe-
ros, atque densissimos plus quam ad duas leu-
cas ad quemdam profundum puteum, longe sa-
tis a conversatione hominum positum, volens eas
præcipitare in ipsum, et in aqua subito suffoca-
tas deprivare eas pecuniis et rebus, quas habe-
bant, reputans, ne alia, forte posset aufugere,
dum alteram lancea percuteret. Cumque appropin-
quaret ad puteum, dixit eis latro, Intrate cito
et submergimini, alioquin perfodiam vos cum
lancea. Illæ vero videntes se in januis mortis
positas, voverunt, se festine reversuras ad reli-
quias D. Birgittæ, si merito ipsius crudelitatem
latronis vivæ possent evadere. Vix votum de la-
biis earum egressum est; quod appropinquarunt
eis duæ aliæ mulieres de propinquo oppido, er-
rantes in eremo, quas videns latro, ac timens,
plures esse in comitiva earum, arripuit de his,
quas prius insecutus fuerat, unum sacculum, in
quo erant pecuniæ, et aliæ res illarum, illisque
dimissis, intravit latibula sylvarum. Indigenæ
vero mulieres, cognita causa adventus alienige-
narum mulierum, dixerunt, se divina providen-
tia sic errasse, et ad illarum auxilium missas
fuisse; quia non putabant, ad illam densissimam
eremum solis bestiis inviam * in multis annis
aliquem hominem appropinquasse.

84 Post hæc alienigenæ, ductæ consilio in-
digenarum, venerunt ad præfectum provincie
Ignemundum Sterrylth, habitantem in Sten-
siit non longe a sylva, in qua latro morabatur,
narrantes ei, quid eis acciderat, et rogabant eum,
inquirere latronem illum armata manu, ut, illo
capto,

* perviam

binæ mulieres
eripiuntur,

A capto, possent recipere res suas, quas eis abstulerat. Quibus repondit prefectus: Bene scio, latronem illum latuisse in illa sylva, multosque expoliasse per sex annos, et multoties requisitus per multos armatos capi non potuit, quia diabolus, cui servit, ita procapit et custodit eum, quod tota provincia congregata ad capiendum ipsum, hunc apprehendere non valebat, et licet jam inquiratur, scio tamen, quod non invenitur, nisi tradiderit illum nobis venerabilis illa Domina, cujus peregrinas ausus est spoliare. In illam enim confidens, mittam famulos meos ad ea loca, in quibus latere dicitur. Qui missi invenerunt eum in primo latibulo, quo coeperunt inquirere, duoque irruentes in eum tenere non valebant, donec tertius adveniens latenter abscedit ei pedem alterum; et sic captus restituit predictis mulieribus res suas. Postea vero in patibulo prout male meruit, est suspensus. Et illae mulieres postea Dominica prima post Pascha reversae sunt in Vuatzsteno, et cum gratiarum actionibus ista narrabant. Testes sunt venerabiles viri dominus et frater Sueno de monasterio Novaeallis h tunc existens apud ecclesiam predictam Bricstadh, qui direxit litteram ad Vuatzstenum ista testificantem, et predictus Ignemundus, cujus famuli latronem illum in suspendio condemnaverunt.

laborans dolore capitis, sensibus destituta,

* pro

85 Caput et collum Margaritae de oppido Tyngasta parochiae Athanaas Strengien. dioec. ex vehementissimo dolore in tantum intumescabant, quod ejus oculi et nares inspicere non valerent; cui per amicos per * se facto voto Famulae Dei, restituta est circa festum SS. Philippi et Jacobi sanitas repentina. Testes sunt Thomas Ignemundus, et Henricus de oppido predicto, qui sibi praesentes erant, infirmitate durante. Sanctionialis quaedam, Margarita nomine, de clauastro Bisabergh i Strengien. dioec., consistens extra castrum apud ecclesiam Viby ejusdem dioec. blasphemando deridere venerabilem D. Birgittam ausa est; quae statim vindicta Dei percussa sensum perdidit et loquelam. Cumque in hujusmodi miseria quinque dies miserabiliter peregisset, dominus Nicolaus curatus ecclesiae praedictae Viby, et Fr. Benedictus Nicolai de Castro Strengien. votum peregrinationis ad Vuatzstenum pro ea fecerunt, et sequenti die, videlicet feria quarta ante Dominicam Palmarum plene convaluit; in Dominica ante Ascensionem Domini devote per se factum votum perficiens, secumque gratiam factam humiliter recognoscens. Testes sunt, qui pro ea votum emisissent, et dominus Joannes, curatus ecclesiae Ledhoborgh Straren. h dioec., et Thorinus Joannis de Covelodhun, parochiae Urmarbyt qui tunc in Vuatzsteno existentes audiverunt, eam secum gratiam factam, confitentem.

alter item dolore capitis laborans, graviterque caesus curantur;

86 Gertrudis, clavigera Nicolai curati ecclesiae Romba Strengien dioec. deridere praesumens venerabilem D. Birgittam subito tam vehementi inflatione et dolore capitis est percussa, quod per tres dies et noctes nec videre, nec loqui potuit. His finitis, poenitit de facta blasphemia, voto peregrinationis, quod in Ascensione Domini complevit, emissio, integre est sanata. Testes sunt viri fide digni, videlicet dominus Nicolaus praedictus, et frater Benedictus de Ordine Praedicatorum claustrum Strengien. Harcaudus famulus nobilis viri Henrichi Molteke de Ulfasa, parochiae Ekby Lincopen. dioec. ab adversariis suis

Octobris Tomus IV.

tam graviter cum fustibus percussus est, quod cecidit in terram et jacuit per tres dies quasi mortuus; non movens manum, nec pedem: deinde ad sensum rediens, et in omnibus membris suis dolorem gravissimum sentiens, pro alleviatione et recuperatione sanitatis divam Birgittam invocabat, vovens, se peregre visere locum suum, et eadem hora surgens sanus circa Ascensionem Domini complevit cum gratiarum actionibus votum suum. Testes sunt dominus Laurentius, vice-curatus in Raby Lincopen, dioec. et Folquinus Officialis nobilis viri Gerardi Suakenborgh de Eneby parochiae Naas ejusdem dioec., qui audiebant eum, ita cum juramento firmiter affirmantem.

87 Helena, filia Eva nominis rustici * de oppido Sokmadal parr. Vedherstadh Lincopen. dioec. per decem hebdomadas gravissimo dolore laborabat, et novem ultimis diebus muta penitus effecta est, comedere aut bibere quidquam non valebat; unde pater de vita desperans fecit votum pro ea D. Birgittae, et statim coepit convalescere, plenaeque sanitatis recepta in Ascensione Domini, quod pro filia pater voverat, adimplevit. Testes sunt dominus Giko, curatus ecclesiae praedictae, et Joannes rusticus in oppido predicto. Contigit in oppido Nikhem, parochia Vorghsla dioec. Dryganes regni Norvegiae, quod Thoruna, filiae Ysa viduae, crescebat pellicula rubea et valde spissa super oculos, a qua omnino caecata est per annum integrum, quae nullis medicorum artibus removeri potuit. Quod cernens mater vovit, se cum filia peregre ad Famulam Dei, et mox pellicula illa, quasi cera, a facie ignis evanescente, puellae restituitur clarus visus. Haec mulier cum filia ista nobis in Ascensione Domini enarrabat. Testes sunt Thorlallior, et Samundir, rustici in oppido praedicto Sokmadal.

88 Nobilis quidam Gotherinus, Gaste nomine, de civitate, parroch. et dioec. Osloen l regni Norvegiae circa Dominicam Palmarum, jubente domino suo rege Aquino, capitur, et in Akesborgh in carcere tenebroso cum uno famulo suo includitur, et cippo ligneo catenisque ferreis strictissime vinculatur. Hic, cum tanta miseria multis diebus affligeretur, tandem D. Birgittam pro sui liberatione invocabat. Post haec evolutis aliquibus diebus, per quemdam amicum suum lima sibi in die S. Joannis Baptistae latenter allata est. Qui coepit, quantum potuit, lignum et ferrum dirumpere, et famulus primo solutus murum cum ossibus, de quibus carnes comederant, frangere. Et ecce miraculorum maximum, murus firmissimus, qui non cedebat grandissimis machinarum jactibus et ictibus, coctis fragilibus ossibus frangebatur. Jam die tertia postquam limam acceperat, oriente sole, vincula et tantum spatii in muro rupta sunt, quod liberi de castro recesserunt. Quod videns quidam nunciavit in castro et surgentes cum lanceis et balistis xl viri exhibant post eos; quos videns famulus currendo velociter evasit.

89 Nobilis vero praedictus, quia strictissime ligatus fuerat, currere non potuit; sed posuit se juxta quemdam lapidem non longius a castro, quantum sit jactus lapidis, fiduciam habens in D. Birgittam, quam prius invocaverat. Inimici vero ejus, dum primo exirent de castro, clare viderunt eum juxta lapidem sedentem, sed appropinquantes ei, videre eum non potuerunt.

74 omnia

AA. MONS. VASTENANSI-DUS.

muta loquitur, exca videtur, lege; et Joannis, rustici,

E

captivus

F

evadit carcerem,

AA. MONN.
VASTENENSI-
BUS.

omnia alia circa se clare videntes, sic discurren-
tes per gyrum a solis ortu usque ad meridiem,
ut ipsemet multis fide dignis viris audientibus
cum juramento affirmabat. Ita prope appropin-
quabant ei, quod plus quam decem vicibus
eum tangere manu possent, et stantes juxta eum
loquebantur ad invicem: Hic vidimus eum se-
dentem, sed non hic recedentem; forsitan ergo
terra aperuit os suum et deglutivit eum. Et cum
jam hora prandendi præterisset, casso labore in
castrum reversi sunt. Ille vero, prout potuit,
fugam arripuit, dolore tunc, quem de vinculis
acceperat, aliquantulum mitigato. Hic in Ascen-
sione Domini Vuatzstenum veniens ista confessus
est. Testes sunt nobiles viri Ornio et Guthornius,
qui cum aliis requirebant eum, et honorabiles
domini Laurentius, præbendatus Lincopen. diœc.,
et Thronus, ibidem in Vuatzsteno hoc tempore
existentes.

sanantur
pede saucius,
flammis
vatus,
* i. e. digi-
tum

90 Laborator quidam nomine Throcto de
oppido Sundista, par. Usby Upsalen. diœc. in-
caute abscidit sibi pedicam *, ita quod pende-
bat cum pelle, qui multis diebus gravi do-
lore afflictus, eo quod pedica pedis congrue
B combinari arte medicinæ non potuit, nec
quod omnino abscinderetur, sustinere non va-
luit: fecit tandem votum Famulæ Dei, et sta-
tim in Ascensione Domini Vuatzstenum veniens
confessus est, et gaudebat se totius pedis sani-
tatem recepisse. Testes sunt Joannes et Jacobus
agricultores in oppido prædicto. Filius parvu-
lus Joannis in Sorby parochiæ Ninkathorp
Arosien. diœc. ex casu incauto cecidit in ignem,
qui sic horribiliter in facie et pectore, manibus
et brachiis adustus est, quod jam non speciem
humanam, sed carbonum prætereundum videbatur.
* patentes Unde præsentibus * nimium dolore afflicti, eo
quod puer septennium non compleverat, illique
etiam præter alia, quæ patiebantur incommoda,
proxime pro morte filii erant astringendi, qui
eodem hora moriturus credebatur; pater intimo
corde pro vita et sanctione filii votum emisit,
se peregre visere Famulam Dei. Et paucis di-
bus plenam recuperavit sanitatem, ut pater ejus
in Ascensione Domini confessus est. Testes sunt
D. Laurentius, vice-curatus ecclesiæ prædictæ, et
Aquinus in Sandistam ejusdem parochiæ.

C
a demone
obsessa, ex-
ca,

91 Dominus Gregorius, curatus ecclesiæ Kyl
Strengien. diœc. ad laborandum in sua curia ha-
bens puellam adolescentem, Ingridim nomine,
quam secunda die Paschæ invasit diabolus, et
per integrum mensem bis vel ter in quolibet die
crudelissime vexavit ita, quod venter ejus supra
pectus usque ad faciem ejus videretur se erigere;
cujus dolori dominus suus compatiens fecit vo-
tum pro ea, et statim discessit ab ea diabolus,
sibi ulterius nihil nocens, et idem Dominus Gre-
gorius infra Octavam Ascensionis Domini ista
nobis retulit bona fide. Testes sunt Petrus et
Stirbernus in Amarybi ejusdem parochiæ. Cæci-
lia quatuor annorum filia Martini Ockicta in
oppido Mam, parochiæ Niobirbyo Lincopen.
diœc. longo tempore gravi dolore et languore
macerata, et tandem visu oculorum per quin-
que hebdomadas privata est. Pro sanitate recu-
peranda versus Vuatzstenum a matre sua, Ca-
tharina nomine, ducta est; quæ in itinere, an-
tequam ad locum ipsum perveniret, oculorum
totiusque corporis se sanitatem gaudebat inte-
gram recepisse. Testes sunt dominus Petrus, cu-
ratus ecclesiæ Aa, et D. Andreas, vicarius ec-

clesiæ Unimarby Lincopen. diœc., qui infra Octa-
vam Ascensionis in Vuatzsteno existentes una nobis-
cum viderunt puellam, sospitem corpore, oculo-
rumque claro lumine redimitam.

92 Christina, vidua de oppido et parochia Arno-
bonga Lundunen. diœc. regni Daciæ, habuit
filium septem annorum, Olavum nomine, à nativi-
tate claudum et mutum; quem mater cum alia
femina, Helena nomine, in humeris suis portabat
per longas duas dietas ad Vuatzstenum, venientes
illuc in vigilia Pentecostes, ubi puer eodem die
plena fortitudine ad ambulandum et loquendum
præditus est. Testes sunt nobiles viri Joannes
Broderhrsem de civitate Subdhu Capen. diœc.,
Hannus Volt, Hennechinus Grevensmolla, cives
Skarmigen, qui rem gestam a matre pueri audierunt,
et eum expedite ambulanti oculis prospexerunt.
Holinstanus, decem annorum filius Petri Fut de
oppido Bruta, parochiæ Ringarium Lincopen. diœc.
in insulis maris cum aliis multis stetit super gla-
ciem fragilem ad piscandum pisces, et subito venit
ventus vehemens, circumquaque dirumpens gla-
ciem, quod videntes, qui seniores erant, propera-
bant ad littus, puer vero, sibi præcavere nesciens,
remansit quousque glacies in frusta soluta est.

mutus simul
et claudus:
servatur

93 Unde puer territus alta voce incessanter cla-
mare cepit: O S. Birgitta, adjuva me. Vento autem
indiesinenter flante, glacies in tam minutas partes
dissoluta est, quod puer a patre et aliis novem viris
in littore stantibus non visus est super glaciem,
sed super solam stare aquam. Et sic stetit per qua-
tuor vel quinque horas, et urgente semper flatu,
longe satis elongabatur a littore, patre et aliis vi-
dentibus auxilium dare non valentibus, eo quod
naves non habebant. Puer vero non cessabat invo-
care dominam Birgittam, cujus procul dubio
meritis divina providentia, cui cura est de omnibus,
providerat, quod Acaneridus de oppido Bro, et Mar-
bum de Vaginar prædictæ parochiæ pro negotiis
suis navigantes appropinquabant ei et consideran-
tes particulam glaciæ, super quam steterat, fere
omnem in aquam resolutam, ceperunt eum in na-
vem suam. Illi igitur hujus rei testes sunt cum
Banka de opido Grevianus ejusdem parochiæ, qui
hoc videns stetit in littore, et pater pueri, qui
in die Pentecostes ista nobis per ordinem enar-
ravit.

puer submer-
sioni prævi-
mus.

ANNOTATA.

a Monachi Vastenensis, ejusque, qui rei gestæ
interfuit, verba sunt.

b Modo ejus saltem pars servatur in vico
Courson.

c Vastenensis Confessor generalis.

d Forte hic indicatur Birca, Suecorum re-
gum antiqua sedes, jam destructa, quæ sita fuit
inter Telgam et Sigdunam.

e In Nericia.

f Prima post Pascha, seu in Albis.

g Aahus in Scania duobus milliaribus a Chri-
stianostadio, in confiniis Scaniæ et Blekingiæ
sito.

h Ordinis Cisterciensis in Gottlandia, diocesis
Lincopensis.

i Vide lit. f in cap. 4 lib. 3 Vitæ S. Birgittæ, a
Bertholdo scriptæ.

k Legendum verosimillime Scarensis.

l Vide Annotata in Bertholdum lib. 3, cap. 2,
lit. c.

CAPUT IV

CAPUT IV.

*Alia item miracula anno
MCCCLXXVI facta.*

*Ipsa deni-
que langui-
da, paralyti-
ca,*

Margarita, octo annorum filia Hilchyvasti de oppido Ranstadha parochiæ Eniby Lincopen. diœc. *a* ex languore gravissimo per novem dies nihil comedens muta jacuit: pater vero pro filia votum Famulæ Dei faciens in paucis diebus plenam recuperavit sanitatem, et nobis in die Pentecostes confessus est. Testes sunt Hithunias Rugennius, et Thomas agricultores in oppido prædicto. Petrus valde senex, pauper homo de oppido Moo in parochia Sildanzdh Striparen. diœc. *b* altera manu dolorose debilitatus et cæcus per tres annos, pro recuperanda sanitate vovit, se peregre visere reliquias dominæ Birgittæ, prout potuit, carpens iter. Qui, cum appropinquaret ad locum Vuatzstenum, ob merita Famulæ Dei divina gratia integram recuperavit sanitatem. Testes sunt Coko Diathakii de civitate Ludhroopen. Lincopen. diœc. et Joannes de oppido et parochia Mothala, qui secunda die Pentecostes audierunt eum cum multis aliis, secum gratiam factam publicare. Gumildis pauperula de oppido Salbierga, parochia Rimalmida Osloën. diœc. *c* regni Norvegiæ, jacuit paralitica per quinque annos, ita quod nec sensum, nec in aliquo corporis membro habuit robur plenum. Noti igitur sui fecerunt votum pro ea Famulæ Dei, quæ mox ita perfecte convaluit, quæ ad monasterium Vuatzstenum per viam asperam et valde longam ire potuit, illic feria tertia Pentecostes perveniens ista nobis cum alia muliere, Thoron nomine, de eodem oppido juramento testificata est. Testes sunt honorabiles viri, videlicet dominus Aquinus, coralis ecclesiæ cathedralis Lincopen., dominus Carolus, curatus parochialis ecclesiæ ejusdem diœc, qui tunc in Vuatzsteno existentes hanc mulierem suis oculis perspexerunt.

C 95 Chorbogh de villa et parochia Byarlunda Osboën. *d* diœc. regni Norvegiæ, circa Annunciationem B. Virginis cum marito suo ibat super glaciem valde fragilem et perrosam, qui, subito rupta glacie, ambo pariter ferebantur in profundum. Et cum cœpissent mergi, clamavit mulier; O sancta Birgitta, salva me, statimque quasi quadam manu levata est super glaciem, quæ tam fragilis erat, quod multoties sub pedibus postea frangebatur, illa tamen non demergebatur: veniente vero illa ad ripam, fere tota glacies ex magno etiam imminente vento disrupta et in elementalem speciem resoluta. Hæc tertia die post Pentecosten Vuatzstenum veniens, testes secum de terra sua non habuit, quia nemo mortalium vidit, quomodo secum factum est, et quod sic secum factam gratiam gratanter et constanter confitebatur, testes sunt honorabiles viri, dominus Tyrgrillus de domo S. Spiritus Skaingen. Lincopen. diœc., dominus Olavus, curatus ecclesiæ Hedhæ ejusdem diœc., qui cum multis aliis audierunt eam veraciter hæc dicentem.

96 Sigridis, quatuor annorum filia campanarii ecclesiæ Hersemæ Lincopen. diœc. circa Nativitatem Domini paralisi tam dolorose dissoluta est, quod manus et pes dexteræ partis ipsius erant ad palpandum quasi tela, sed nec ossa in illis esse cernebantur. Cumque sic jacisset per sex hebdomadas, factum est votum pro ea Famulæ Dei. Quo facto, pristinam illico recuperavit sanitatem; quam parentes ejus ostenderunt nobis in Dominica Trinitatis secundum suam ætatem in omnibus membris vigorosam. Testes sunt honorabiles viri, dominus Nicolaus, curatus ecclesiæ Suanshalis Lincopen. diœc., qui vidit eam in Vuatzsteno die prædicto sanam, dominus Joannes, vice-curatus ecclesiæ prædictæ Hersemæ, et Petrus Honason ibidem, qui viderunt eam debilem et postea sanam. Margarita viginti annorum filia Laurentii Frendæ de oppido et parochia Nordibiergh Arosien. diœc. cæca per duos annos, pro recuperatione visus peregre abiit monasterium Vuatzstenum, quæ in itinere visu claro prædita, ut nobis in Dominica infra Octavam Corporis Christi cum testibus subsequentibus confessa est, videlicet Simone Huring et patre suo prædicto, et nobili vidua Hena de prædictis oppido et parochia.

*AA. MONS.
VASTENSI-
BUS.
paralytica
item alteri,
cæca,*

97 Nicolaus Skuame, Petrus Ruth, et Andreas Gale de oppido Langaue, parochiæ S. Olavi in civitate Vitarefa, in qua sita est cathedralis ecclesia, ubi habent dominium Christi milites confines paganis *e*, pro piscibus capiendis mare, in cujus littore habitant, ingressi sunt. Qui ex contrario vento castro, quod dicitur Cabbris, in terra paganorum appropinquare compulsi sunt. Quos videntes ac comprehendentes duodecim de paganis traxerunt ad litus, et spoliatis omnibus rebus suis, excepta una sola tunica, quam cuilibet reliquerunt, ligabant eis manus ad tergum et ingentem lapidem ad collum cujuslibet, volentes eos præcipitare in mare. Et cum agerentur hæc, illi, quos perterritus imminentis in proximo mortis angustia, non cessabant in adjutorium sibi dominam Birgittam invocare: quam quanto ferventius invocabant, tanto vehementius percutiebantur, et strictius ligabantur a paganis dicentibus: Non est, qui de manibus nostris vos vivos eripiat. His itaque gestis, posuerunt illos tres in propriam navem illorum et extraxerunt secum longe a littore ad spaciositatem maris, ubi putabatur esse profunditas decem ulnarum, et ejecerunt primo Andreæ Galam, qui mox cum lapide ligato sibi ad collum descendebat ad profundum quasi lapis, quo perveniens, Dei virtute rupta fune, quæ ita fortis erat, quod bene tenuisset decem homines pendentes ad stipitem, remanente lapide, relevatus est in ictu oculi super aquas, et ligatis ad tergum adhuc manibus jacuit super aquam quasi super firmam humum.

*capitis ab
hostibus.*

98 Quod videntes pagani et nova crudelitate sævientes, cœperunt illum fustibus velle percutere et interficere et quantumcumque nitebantur percutere eum, solam semper concutiebant aquam; ad illum autem verbera perungere non valebant. Attendentes iterum, se stulto consumi labore, timere cœperunt ac dicere mutuo: Ecce adjuvat eos illa, quam invocant. Dimitamus ergo eos, ne et nos involvat vindicta, quia potens est illa, quæ privat aquis vim suam et stupere facit manus nostras, dignam nobis

*mortisque pe-
riculo*

AA. MONN.
VASTENENSIS
BUS.

nobis reddere talionem. His dictis, solvebant eos duos, quos nondum eiecerant, illumque, qui jacuit super aquam cum blandis verbis traxerunt ad se, et solventes eum, in propria navi positos liberos recedere permiserunt. Hæc autem gesta sunt in Vigilia Paschæ circa horam vespertinam, et licet jam, qui dimissi erant, sine periculo non fuerunt, quia stante mari circumquaque quieto, effugere non valebant. Unde timebant usque ad mortem, ne ab aliis paganis caperentur.

expositis,

99 His dictis miraculum miraculo additur: nam, ut dictum est, mari undique stante quieto ita quod nec pluvia levissima moveretur, in illo tempore veniens quasi torrens impetuosus sub navi illorum, quo fortiter sine remis et velo navim trahentes, ad tenebras venerunt ad amicos per tantum maris spatium, quantum in terra decem leucarum vocamus. Isti viri in Dominica infra Octavam Corporis Christi venerunt Vuatzstenum, ista cum juramento et verbis constantis fidei firmiter asserentes, et ex verbis, a paganis acceptis, cicatrices in suis corporibus ostendentes. Hos sequebatur quartus de oppido eorum, qui vocatur Joannes Lafrensmo, hæc cum eis vera fide testificans, quod audierunt multi, ex quibus testes ponimus nobiles et fide dignos varios * Simonem Siga de oppido Ovistborgh parochiæ Vuatzsten., et Alvardum Barga de Ulfasom, parochiæ Ekby, et dominum Thyrgillum ex domo S. Spiritus Okmie Lincopen. dioc., et Thorinum Vassa de Vuatzsteno

B

* viros

graviter
percutso,

100 Joannes, agriculor de oppido Veskeruik, parochiæ Heboherand. Upsalen. dioc. f tempore Carnisprivii pugione in interioribus ita periculose percussus est per medium, quod spiculum putabatur omnia viscera ejus penetrare atque dirumpere, qui statim cecidit, quasi mortuus jacens per integram hebdomadam, ita quod nemo videntium eum pro certo scire potuerit, utrum vivus fuerat vel mortuus, nisi quantum perpendi potuit ex hoc, quod non computruit et fœtuit, sicut cadaver exanime, qui per amicos suos Famulæ Dei facto voto, surgens cepit de die in diem convalescere et per viam longissimam infra Octavam Corporis Christi Vuatzstenum veniens ista cum gentiarum actionibus enarravit, cicatrices punitionis paratus ostendere, eas cernere volentibus, quomodo pugio intravit per unam partem corporis et exivit per aliam. Illum sequebantur duo de prædicta parochia Eboherard, qui videbantur esse fide digni, videlicet Igneraldus de oppido Indk, Riquidus de Rono hæc secum juramento veræ fidei confitentes.

læso in inguine, hujusque filius cæcus,

g

101 Chindolphus de oppido Nosarith, parochia Quilla Oslon. g dioc. regni Norvegiæ de equo cadens incaute offendeat ita graviter genitalia sua, quod in frusta minuta frangerentur, pelle tamen integra permanente: unde dolore circumseptus intolerabili, nullo medicorum remedium sibi ferre valente, per annum integrum continue jacuit in grabato, se de illo nisi alterius adminiculo movere non valens, et cum jam inceperat putrescere et sic horribiliter fœtere, quod nemo sibi cohabitare potuit; vovit, se peregre visere monasterium Vuatzstenum ob reverentiam Famulæ Dei dominæ Birgittæ, si suis meritis sanaretur: illico remedium non aliud accipiens, quam, prout potuit, carpsit iter, et infra Octavam Corporis Christi ad nos veniens, gaudebat

se sanitatem integram recepisse, volens se nobis ad oculum ostendere, qualiter dilaceratus fuerat et corruptus. Hunc sequebatur filia sua, Uebergh nomine, quam assererat per decem hebdomadas fuisse cæcam, et, voto peregrinationis facto, illuminatam. Testes secum de terra sua non habuit, nisi filiam suam, et hujus facti consocios dicebant nobiles viros Gutdhormam, legiferum de oppido Thruval, Nicolaum de oppido Sladstadhum ejusdem dioc. et parochiæ.

102 Filia Gosthani, Katilburgis nomine, decem annorum de oppido Kalvasatr, parochiæ Varinge Schiaren. h dioc. in Vigilia Paschæ demens penitus facta est, semetipsam, et circa se dolose discerpens, multa mala et inconvenientia patiebatur. Pro qua parentes quinto die Paschæ votum fecerant; quam mox, facto voto, plenum sensum recuperasse, nobis in festo Apostolorum Petri et Pauli Vuatzstenum venientes, cum illa confessi sunt fidei juramento. Hos sequebantur duo de parochia prædicta, videlicet Algotus de oppido Lathacorp, Laurentius in Hynaas ista cum eis firmiter asserentes. Christina uxor Michaëlis de oppido Lappali parochiæ Pantars. E haradh Alioen. i dioc. in ultimis ad illam plagam Christianorum finibus h corrosiones viscerum acerrimas perpessa est per tres annos: itaque frequenter cadens in terram eodem momento putabat se morituram. Hæc diversis Sanctis pro alleviatione doloris sui votum faciens et nihil proficiens, tandem dominam Birgittam humiliter invocabat, vovens, se quolibet anno visere locum Vuatzstenum, si suis meritis sanaretur. Quæ post paucos dies, pleno recepto remedio, infra Octavam Apostolorum Petri et Pauli ad nos veniens, rem ita gestam, cum gratiarum actionibus enarrabat. Hanc sequebatur maritus suus, et alter, Silvester nomine, de prædicto oppido, hæc cum ea constanter testificantes, qui Silvester testificabatur, se fuisse cæcum per tres annos, et, Famulæ Dei facto voto peregrinationis, illuminatum, quod secum constanter testificatur Michaël prædictus, et uxor sua Christina prædicta.

amenti, viscerum dolore vexata, cæca,

i

equi mortui domino,

103 Equus Petri Sessoni de oppido Apullaby Hagabroga Lincopen. dioc. in itinere constituti in Norvegiæ regno longe a domo sua quasi decem dietas, ita claudicare cepit, quod quarto pede terram tangere vix potuit. Et cum sic invitius traheretur, cecidit mortuus circa horam vespertinam, ad quem possessor reversus circa solis occasum, et movens membra ejus in eo rigida et frigida, recedensque ab eo dedit cuidam potestatem, ut decoriaret et haberet pellem ejus. Mane autem hora prima rediens invenit eum nondum decoriatum. Hic homo habitans prope Vuatzstenum audierat crebro narrari mirabilia facta per honorabilem dominam Birgittam: totam igitur fiduciam in ea ponens dicebat: O reverenda Domina, redde mihi vivum equum meum, et dum ad propria rediero, offeram similitudinem equi de cera. Et hæc dicens pro dolore, eo quod alium equum secum non haberet, jactavit se ad dormiendum juxta eum. Et ecce adhuc miraculum: nam equus, qui ante pessime claudicaverat, jam minime claudicabat. Hic homo Dominica post Trinitatem rediens ad domum suam cum equo prædicto bene sano, et postea ad Vuatzstenum vera fide confessus est, et solvebat fideliter votum suum. Testes sunt fide digni viri Nicolaus Sauskalasse, Petrossomhanus Fandike, cives civitatis

A vitatis et parochiæ Skamungen. Lincop. diœc. cum aliis plus quam centum, qui secum erant in itinere.

laboranti-
bus morbo
caduco, et
naufragii
periculo,

104 Quidam de nobiliori Sualnorgne, Fulquinus Melisson nomine de Sualnatholm, parochia Haergh Lincopen. diœc. circa Inventionem sanctæ Crucis navigio tendens ad Alemaniam quodam die descendens de navi cum aliis multis intravit insulam quandam, ubi post paucos cum aliis cursitare cœpit, quod cum faceret vivaciori modo, quo potuit, cœpit cœlum velut amens inspicere et quasi morbo caduco in terram subito cadens ut epilepticus, aut a dæmone arreptus, spumam horribilem evomere, quod ante nusquam deprehensus est facere; unde cæteri terribi stabant stupefacti. Inter quos erat quidam consanguineus et dilectus socius, Inge-

baldus Jorson nomine, qui Famulæ Dei venerabilis dominæ Birgittæ pro eo fecit votum in hunc modum, quod ambo nudis pedibus irent ad B Vuatstenum ab illa parte terræ Suecorum, ad quam possent revertentes peracto negotio, pro quo tunc tendebant, primo pertingere, si jam, illa intercedente, sanus surgeret, et in huiusmodi morbo de cætero non caderet. Quo facto, satis graviter afflictus surrexit, navem cum cæteris ascendens. Qua elongata, seu longe a littore, gravissima tempestas oritur, et navis, fracto et amisso gubernaculo, periculose jactabatur. Unde hi duo prædicti votum iterum emisissent, et sic illi, tantum maris spatium, quantum in terra vocamus xxxiv leucas, navigabant, postea revertentes ad propria applicabant ad civitatem Calmanens / regni Suetiæ, quæ distat a Vuatsteno ad triginta longas leucas, et ab illa civitate per viam montuosam nimis et asperam nudis pedibus ambulantes, ad locum prædictum cum multis famulis suis pervenerunt, et, quod cum eis venerabilis Domina fecerat, confitentes. Testes sunt nobiles viri Petrus Parse, miles de Cesta, parochiæ Banison Lincopen. diœc., Joannes Petarson de oppido Vlabolstadh, parochiæ Skarbind ejusdem diœc., qui viderunt eos in Vuatsteno nudis pedibus incedentes.

puella insit.
vis erranti,
m

105 Helena septem annorum filia Laurentii Thorissom de oppido Karlaby m, parochia Patranschedh Aboën. diœc., feria secunda post Pentecostes intravit eremum densissimam sui patris oppidum circumjacentem, in qua sine cibo huc, illucque discurrens per decem dies errabat cum ferocissimis bestiis, videlicet ursis, lupis, diversique generis serpentibus, et cum huiusmodi, per maximæ multitudinis abundantiam inibi habitantibus, conversando et noctibus accubando, quam pater cum multa vicinorum turba diu requirere et neminem inveniendi, desiit tam casso labore atque supervacuo fatigatus. Posthæc transactis aliquibus diebus, fecit votum peregrinationis cum filia prædicta, si eam vivam invenire posset; et sequenti die, erat feria quarta sequentis hebdomadæ, puella tenera invenit nuncium in eremo discurrentem separatim a grege et hunc sequens decima die ab hac, qua recessit, reversa est in domum patris sui; quæsitæque, quomodo tam diu sine cibo vivere potuit, respondit his diebus, antequam appropinquaret ad oppidum, esuriem non sensisse. O reverenda Domina verum periclitantium refugium, jam in veritate comperi, quod sint tibi vera misericordiæ viscera, quia te præsciens invocandam, etiam priusquam invocareris, teneram puel-

lam, ne devoraretur a bestiis, aut fame deficeret, defendisti. Hic homo cum filia et multa vicinorum turba xvii Kal. Augusti veniens ista confessus est nobis verè fidei juramento. Quod testificabatur videlicet Veroslukar de oppido Lamarshabr, et Firmieparter de oppido Asinundaby, Veroleon de oppido Lapallax ejusdem diœc. et parochiæ.

AA. MONN
VASTENUNSI-
BUS.

106 Item nocte præcedente diem, quo venerabilis dominæ Birgittæ ossa primo in Vuatsteno collocata sunt, Petrus de oppido Vylot-horp. parochiæ Hagabyhegha Lincopen. diœc. ab adversario ita in capite valenter percussus, quod fere tota testa capitis sui in frusta confRACTA est. Hic præ vehementia doloris reputans, se illico moriturum, pro servanda vita venerabilem dominam Birgittam invocabat, et mox aliquantulum respiramen accipiens, arte medicinali inniti tentabat, sed quia per ea ossa disrupta conglutinari non possent. Noti sunt * tria ossa tantæ magnitudinis + cum minoribus, et multis aliis ad modum pisarum, quæ non numerata sunt, de capite ejus extraxerunt. Quo facto, cœpit cutis se contrahere et cooperire cerebrum, et homo de die in diem convalescere, qui hodierna die familiam suam pleno vigore sensus et corporis regit, corrigit et dispensat. Testes sunt Magnus de oppido Skestadha, et Nicolaus Liomson de oppido Eslebey ejusdem parochiæ. Hic homo diu secum factam gratiam occultavit, quam tamen nobis in die sanctæ Margaritæ cum præscriptis testibus publicavit.

saucio cerebri
vulnere,

* legendum
forte medici

107 Asta vidua de oppido et parochia Osmala Osloën. diœc. circa festum omnium Sanctorum ivit per pontem, sub quo erat torrens satis impetuosa, portans in humeris suis filiam suam teneram, Extridim nomine, titubanteque matre, incaute lapsa est filia in torrentem, ejusque cursu rapidissimo applicata est sub rota molidini stantis in proximo: quod videns dolorosa mater, flere cœpit ac dicere: O venerabilis domina Birgitta redde mihi vivam filiam meam, et ego cum gratiarum actionibus portabo eam ad monasterium tuum. Deinde huc, illucque circa ripam discurrens, vidit eam tandem inter duos lapides in aqua subter capite detineri, ita quod pedes ejus interdum super aquas elevabantur, et aliquoties submergebantur. Sicque detenta est quasi per tres horas, donec advenit quidam fortis homo, qui commotus lacrymis desolata viduæ, puellam, cunctis fere membris ejus corporis confractis, omnino mortuam cum difficultate et periculo maximo de torrentis flumine extrahebat. Misera vero mater non desistebat a prece, donec filia viva surrexit, et membrorum integram recepit sanitatem. Hæc mulier cum filia in festo S. Petri ad Vincula ista in audientia venerabilium et fide dignorum virorum, videlicet domini Laurentii, canonici Lincopen., et domini Petri Persa militis de oppido Vocaby, parochiæ Lemaridh ejusdem diœc., et Thorri Bassa de oppido Venabodh parochiæ Urnaby prædictæ diœc., et multorum aliorum verbis constantis fidei fitebantur. Christina vidua de oppido Ostrarirby, parochiæ Risby Lincopen. diœc. in sinistro oculo cæca per decem annos et in dextero oculo per tres annos in festo S. Petri ad Vincula visum in Vuatsteno recepit, videntibus honorabilibus viris, videlicet domino Laurentio canonico Lincopen. et domino Tyrgillo de domo S. Spiritus Erknigie ejusdem diœc.

mortui in
aqua, cæca

108 Anno Domini mcccclxxiv hoc subsequens miraculum

AA. MONN.
VASTENKENSIS.
BUS.

miraculum factum est, et ille, cui contingebat, coram episcopo Lincopen. *n* et quibusdam suis canonicis cathedralis ecclesiæ propria in persona comparuit, dicens, quod Sactaus Heyndank tyrannus apprehendit constitutum apud ecclesiam Horby Upsalen. dioc. et imputavit sibi, quod famulus suus vulnerasset quemdam rusticum, et ob hoc dicebat, ipsum exbanditum esse. Iste vero respondit, famulum suum respondere debere pro facto suo et nihil sibi imputari. Tyrannus statim apprehendit eum, et voluit eum taliasse *o* ad sexcentas marchas, deinde petivit tres lascas *p* ferri. Tandem duo curati, qui præsentibus erant, consulerunt eidem Petro, ut redimeret periculum suum, ut posset. Et ob hoc ille obtulit illi unum vas ferri, propter quam oblationem idem tyrannus reputans, se despectum, statim fecit eum ad torturas poni et ad quæstiones. Propter quod iste, timore ductus, vocavit Deo et dominæ Birgittæ, quod, si orationibus suis salvari posset, visitare deberet locum Vuatzstenum in honorem beatæ Birgittæ semel quolibet anno infra decem annos, et offerre dimidium talentum, et ad faciendum illud votum induxit eum unus de familiaribus tyranni.

suspensioque

109 Quo facto, apposuerunt et constrinxerunt tybias ejus truncis fortibus, qui statim frangebantur, quotquot apposuerunt. Deinde constrinxerunt caput ejus cum chamo, adeo quod sanguis defluxit de naribus et ore; nihil tamen pecuniæ extorquere potuerunt ab eo. Deinde tulerunt eum et suspenderunt eum ad furcas cum corda forti, quia de justitia timuerunt procedere contra illos, si superveniens quis conquereretur, sicut et postea fuit factum per regem Suetiæ. Et ibi pendebat a meridie usque ad occasum solis; et tunc unus illorum videns ocreas ejus bonas et ornamenta corporis voluit sibi tulisse: et puer quidam, qui adstitit, clamabat, dicens: Noli tollere quidquam, quia video ibi mulierem albis vestibus indutam cum erinibus usque ad pectus, quæ hominem sustentat: ad quod idem, qui tollere voluit, dixit: Utinam illa sancta Domina, cujus reliquie translate sunt ad terram istam noviter, cujus etiam cocus fui per tres annos, velit hominem hunc juvare ad salutem: C saltem ob reverentiam illius cordam succidam suspensionis, ac vestes et ornamenta corporis sibi dimittam. Et, hoc dicto, præcidit cordam et dimisit hominem ibi jacere. Qui ibidem jacuit usque ad noctem totaliter exanimis et sine sensu. Tandem post longum tempus respiravit, et oculos aperuit, et sensus suos aliquiditer recuperavit, sic quod intelligere potuit factum, et quid sibi contigerat. Manus tamen ambas fortiter ligatas habebat ante pectus cum corda de corio facta.

beneficam
sese præbet.

110 Et sic resumptis aliquiditer viribus, traxit se, sicut potuit, infra blada, quæ prope stabant, timens, quod redirent et interficerent eum. Et nitebatur cum dentibus, si posset, cordam rumperet, et statim, quando applicuit ad dentes, rumpebatur corda sicut filum parvum. Et surrexit inde et venit iterum ad locum proprium.

Et sacerdotes ipsa nocte, ubi primum captus D fuit, factum istud publice postea coram rege et consiliariis regni Suetiæ proposuerunt, et petunt sibi justitiam fieri super eodem tyranno et suis complicitibus, ita quod omnes fuerunt exbanditi extra regnum. Et idem Seclaus publice factum istud coram rege et consiliariis regni confitebatur per omnia, sicut superius scriptum est. Et hoc in præsentia nostra examinavimus per examinationem ipsius suspensi et confirmabant proceres regni cum juramento duo, scilicet prædictus Fikko de Bosen, miles, capitaneus castri Kalmarneum, et dominus Carolus de Toptum, miles, legif. Succorum, ambo consilarii regni. Et ultra hoc fatebatur idem dominus Fikko sub juramento, quod ipse audivit a quatuor viris et examinasse verba prædicti pueri dicentis et jurantis coram ipsis, quod vere vidit mulierem cum albis vestibus astantem et sustentantem hominem suspensum. Et quando hoc vidit, erat puer annorum quatuordecim. Suspensus vocabatur Petrus Nicolai, civis Sthocalinensis. Testes scripti sunt in magna littera sigillata, quæ noviter venit de Suetiæ. Explicunt miracula beatæ Birgittæ de Suetiæ, finita et scripta anno mccccxxviii in Octava S. Martini per manus Nicolai Misner, alias dicti Vyogeler, clerici Brandenburgensis dioc., tunc temporis in Roma existentis etc.

ANNOTATA.

a Vide Annotata in partem 1 Miraculorum S. Birgittæ lit. a.

b Videtur diocesis ista hic male expressa.

c Vide Annotata in Bertholdum lib. 3, cap. 2, lit. c.

d Lege: Osloënsis.

e Vel hæc de Viburgo, Careliæ (quæ ea tempestate partim penes Russos, partim penes Suecos erat) civitate episcopali, Rigensis in Livonia archiepiscopatus suffraganea, lingua Finnonica forte Viturefa dicta, vel de Rigensi, Oseliensi, aut Reveliensi episcopatu intelligenda sunt: hæc enim sedes omnes ad mare Balticum sitæ sunt in Livonia, Russorum dominio contermina, et Ordini militari Teutonico tunc magna ex parte subjecta.

f Vide Annotata in part. 1 Miraculorum S. Birgittæ lit. a.

g Lege: Osloënsis.

h Legendum verosimillime Scarensis, de qua diocesi vide lit. a in Annotatis in 1 part. Miraculorum S. Birgittæ.

i Legendum forte Aboënsis; vide lit. a mox citatam.

k Erat enim Finlandia Russorum, tunc paganorum, dominio contermina.

l Intellige Calmariam seu Calmarniam in Sma-landia.

m Hujus nominis locum reperi in Cajania, Finlandiæ provincia, ad sinum Bothnicum.

n Nicolao, de quo supra num. 55.

o Vide dicta in Bertholdum lib. 3 c. 1 lit. d.

p Vide ibi lit. e.

